

ഫാ. പ്ലാസിഡ്

ഒരനുസ്മരണം

ഫാദർ പ്ലാസിഡ്

ഒരു അനുസ്മരണം

സെന്റ് ജോസഫ് പ്രോവിൻസ്

തിരുവനന്തപുരം

ഫാ. പ്ലാസിയ് സി. എം. ഐ.

(ഒരു അനുസ്മരണം)

ആഷ്‌ഭാരതത്തിന്റെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറെ കോണിൽ പരശുരാമൻ മഴുവെറിഞ്ഞുണ്ടാക്കിയ കേരളമെന്ന കൊച്ചു രാജ്യം! ലോകസംസ്കാരങ്ങളുടെ സമഞ്ജസ സമ്മേളനത്തിന് കളമൊരുക്കുകയും എല്ലാ സംസ്കാരങ്ങളെയും ഉള്ളതുറന്ന് ഉൾക്കൊള്ളുകയും വളർത്തുകയും വിന്യസിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്ത ചേരരാജാക്കന്മാരുടെ ആസ്ഥാനം! പള്ളിയും മോസ്‌ക്കും അമ്പലവും ഗുരുഭാരയും സിനഗോഗും തോട്ടുരുമ്മി നിൽക്കുന്ന സമാധാനത്തിന്റെയും ശാന്തിയുടെയും വിളനിലമായ പുണ്യഭൂമി! ആദിഗകരാചാര്യർക്ക് ജന്മനൽകുകയും വി. തോമ്മാശ്രീഹാസ്ത്ത് സ്വാഗതമരുളുകയും ചാവറയച്ചനും അൽഫോൻസാമ്മയ്ക്കും മറിയം ത്രേസ്യായ്ക്കും പിള്ളത്തൊട്ടിലൊരുക്കുകയും ശ്രീനാരായണഗുരു സ്വാമിക്ക് ജന്മനൽകുകയും ചെയ്ത പൊൻ തറവാട്! എഴുത്തച്ഛന്റെ കിളിക്കൊഞ്ചലും നമ്പൂതിരിമാരുടെ മണിപ്രവാളും

വ്യാപാരശാസ്ത്രവും ഉള്ളൂരിന്റെയും വള്ളത്തോളിന്റെയും ശാസ്ത്രലോകവും ഇടപെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനന്യര പ്രേമശാസ്ത്രവും എല്ലാം എല്ലാം മുഖരിതമാക്കിയ കൊച്ചു കേരളം! ബൈബിളും ഗ്രീക്കും ഖുറാനും വേദങ്ങളും വണ്ണാശ്രമപ്പോലിമയിൽ രാഗം മീട്ടുന്ന കൊച്ചു കന്യക! ധർമ്മരാജാക്കന്മാരും ഭാരത ഗൃഹിതന്മാരും, ജനസേവനത്തിന്റെ കാവൽ ഭടന്മാരായി വിരാജിച്ച ദൈവിക ഭൂമി! ഈ കൊച്ചു കേരളത്തിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്തിൽ അലയാഴിയും ഗിരിശിഖരങ്ങളും ആലിംഗനം ചെയ്യുന്ന മാനാനം! ചരിത്രത്തിന്റെ ഈറ്റിറ അധ്യായങ്ങൾ നെയ്യുകൂട്ടുകയും ഭാരതസഭയുടെ തലസ്ഥാനമായി വിരാജിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മാനാനം കണ്ഠം. ഭാരതസഭയിലെ അദ്യ ആചാര്യന്മാർ തങ്ങളുടെ സമർപ്പിത ജീവിതത്തിന്റെയും തപസ്വിയുടെയും ജനസേവനത്തിന്റെയും കേന്ദ്രമായി തെരഞ്ഞെടുത്ത ബേസന്റമ്മ! അതിന്റെ അടിവാരത്തിൽ ആർപ്പിക്കുകയെന്ന കൊച്ചു ഗ്രാമം!

ജനനം

ഈ കൊച്ചു ഗ്രാമത്തിൽ ശ്രമബദ്ധരായ കുടുംബങ്ങളും ബന്ധുക്കളും തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്ന ഈ കുടുംബങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പുരാതനവും പ്രശസ്തവും പ്രഗത്ഭരുടെ ഈറ്റിറപ്പുവുമായ ഒരു കുടുംബമാണ് പൊടിപാറ. രാഷ്ട്രീയവും സാമൂഹികവുമായ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളിലും അതതു കാലത്തു വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പ്രഗത്ഭരുടെ ഒരു കൂട്ടായ്മ! ഈ കുടുംബത്തിലാണ് ഭാരതസഭ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള അതിപ്രശസ്തരായ പണ്ഡിതന്മാരിൽ അഗ്രിമനായ ഫാ. പ്ലാസിഡ് ജനിച്ചത്. 1899 ഒക്ടോബർ 3-ാം തീയതി ചാക്കോ-റോസ എന്നീ ദമ്പതിമാരുടെ വിവാഹവല്ലരിയിൽ മൊട്ടിട്ടു വിരിഞ്ഞ പി. സി. ജോസഫാണ് പിതൃക്കാലത്തു ഡോ. പ്ലാസിഡായി വളർന്നത്. ഈ കുടുംബം ഇടത്തമ്പലവടിയിൽ കുടുംബശാഖയിൽ ഒന്നാണ്. തറവാടായ ചമ്പക്കുളത്തെ വൈപ്പൻമാർ കുടുംബക്കാർ ആദ്യം കുടഞ്ഞു

ത്തിയിലേയ്ക്കും പിന്നീട് കടമാളരേയ്ക്കും താമസം മാറിയിരുന്നെന്ന് ഐതിഹ്യം. പ്രശസ്തമായ ഈ കുടുംബത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രശസ്തനായ വ്യക്തിയാണ് കഥാനായകൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏക ജ്യേഷ്ഠൻ വർണ്ണയുടെ പുത്രനാണ് കേരള രാഷ്ട്രീയത്തിലെ കരുത്തുറ നായകന്മാരിൽ ഒരുവനായ ശ്രീ. ജോജ്ജ് ജോസഫ് പൊടിപാറ. ഇടവക കടമാളർ ആയിരുന്നെങ്കിലും മാനാനവുമായി ആ കുടുംബത്തിനുള്ള സാമീപ്യം അവരെ മാനാനംകാരാക്കി മാറ്റി.

വിദ്യാഭ്യാസം

പി. സി. ജോസഫ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം നിർവ്വഹിച്ചത് ഭാരതസഭയിലെ ഇതിഹാസപുസ്തകങ്ങൾക്ക് ജന്മമരുളിയ മാനാനം സെൻറ് എഫ്രേംസ് സ്കൂളിലാണ് 1885 - ൽ സ്ഥാപിതമായ ആ വിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രം കേരളത്തിലെ ആദ്യ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. പോരൂക്കര തോമ്മാച്ചനിൽ ബീജാവാപം ചെയ്യുകയും പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാച്ചൻ താലോലിക്കുകയും ദൈവഭാസനായ ചാവറയച്ചനും ജേക്കബ് കണിയാന്തായും വളർത്തിയെടുക്കുകയും ചെയ്ത ഭാരതത്തിലെ ആദ്യത്തെ ഏതദ്ദേശീയ സഭയുടെ ആസ്ഥാനവും കേരളസഭാചരിത്രത്തിന്റെയും സുറിയാനി സമുദായത്തിന്റെതന്നെയും കേന്ദ്രബിന്ദുവായ മാനാനംകന്റ് ജോസഫിന്റെ ജീവിതത്തിൽ വലിയ സ്വാധീനം ചെലുത്തി. 1918-ൽ അദ്ദേഹം കേരള സുറിയാനി കമ്മ്യൂണിക്കേഷന്റെ വാതുക്കൽ പ്രവേശനത്തിനായി മുട്ടിവിളിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനായി മലർക്കെട്ടുറക്കപ്പെട്ട സന്യാസത്തിൽ അദ്ദേഹം വി. യൗസേപ്പിന്റെ പ്ലാസിഡ് ആയിത്തീർന്നു. വി. യൗസേപ്പിന്റെ സംരക്ഷണയിൽ തല ഉയർത്തി നിന്ന മാനാനംകന്റും, അവിടെ എല്ലാം പരിത്യജിച്ചു ദൈവജനത്തിന് സേവനമരുളിയ വൈദികവരേണ്യരും, അദ്ദേഹത്തെ ഹാദാകഷിച്ചു. അ

ങ്ങിനെ അവരിൽനിന്നും ചാലുകീറിയൊഴുകിയ മാമുനീ
 റൂന്റെ ഭക്തി പി. സി. ജോസഫിനെ യൗസേപ്പിന്റെ
 ഭാസനാക്കിത്തീർത്തതിൽ അതുതപ്പെടാനില്ല. പ. അമ്മ
 യുടെ സഭയിൽ യൗസേപ്പിന്റെ സംരക്ഷണയിൽ ക്രിസ്തു
 വിന്റെ പൗരോഹിത്യജീവിതത്തിനായി അദ്ദേഹം ഒരു
 ങ്ങി. തിരുക്കടുംബം അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാമായിരുന്നു.
 ചാവറയച്ചനിൽനിന്നും പരമ്പരാഗതമായി സുറിയാനി
 കർമ്മലീത്താസഭയിലൂടെ നിരന്തരം നിർമ്മിക്കുന്ന തിരുക്കട
 ങ്ങംബഭക്തി പ്യാസിയലും വേലിയേറ്റം സൃഷ്ടിച്ചു. അമ്പ
 ഴക്കാട്ടെ സന്യാസപരിശീലനവും മംഗലാപുരത്തെ വൈ
 ദികപഠനവും പൂർത്തിയാക്കിയ ബ്രദർ പ്യാസിയ^o 1927
 ഡിസംബറിൽ നിത്യപുരോഹിതനായി അഭിഷിക്ത
 നായി.

ആദ്യരോമിയായത്ര

ശാന്തനും, ശാലീനനും, അജ്ഞാതനും, പകമതിയും
 മിതഭാഷിയുമായിരുന്ന പ്യാസിയച്ചന്റെ വിജ്ഞാനതൃപ്തി
 യും, വിവേകവും, ബുദ്ധിക്രമതയും ഗവേഷണചാതുര്യ
 വും ഏറ്റവും ഉപരിയായി വിശുദ്ധിയും സന്യാസതപസ്യ
 യും മനസ്സിലാക്കിയിരുന്ന അധികാരികളിൽ ചിലർ അ
 ദ്ദേഹത്തെ ഉപരിപഠനത്തിനായി തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും
 നിത്യനഗരമായ റോമായിലേയ്ക്ക് അയക്കുവാൻ തീരുമാ
 നിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ചിലർക്ക് ഇതിൽ താല്പര്യ
 മില്ലായിരുന്നു. കട്ടക്കയത്തിൽ ബ. കൊച്ചുചാണ്ടിയച്ച
 ന്റെ നിർബ്ബന്ധം ഇവിടെ വിജയിച്ചു. റോമിലേയ്ക്ക് പോ
 ക്കുവാൻ അനുവാദം ലഭിച്ചു. പണം അപ്പോൾ പ്രശ്ന
 മായി. പ്യാസിയച്ചന്റെ ജേഷ്ഠൻ വക്രിച്ചൻ 1500 രൂപാ
 ഭാഗമായി നൽകി. 500 രൂപാ അഞ്ചാശ്രമങ്ങളിൽ നി
 ന്നും പിരിച്ചെടുത്തു. അങ്ങനെ 2000 രൂപാ സ്വരൂപിച്ചെ
 ടുകുവാൻ കഴിഞ്ഞു. 1928-ൽ കൊളംബിൽനിന്ന് കപ്പൽ
 കയറി റോമായിലെത്തിയ അദ്ദേഹം വെറും 2½ വർഷം
 കൊണ്ട് ദൈവശാസ്ത്രം, തത്വശാസ്ത്രം, കാണൻനിയമം എ

ന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ മൂന്നു ഡോക്ടറേറ്റുകൾ പ്രശസ്തമാം വിധം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു. വേദപുസ്തകത്തിൽ നാലാമതൊരു ഡോക്ടറേറ്റുകൂടി എടുക്കാൻ തുടങ്ങിയ അദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചു വിളിച്ചതിനാലാണ് നാട്ടിലേയ്ക്ക് പോകുന്നത് അന്ന് ആധുനികകാലത്തെപ്പോലെ പ്രബന്ധം എഴുതേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ലായിരുന്നതിനാലാണ് ഇത്രയും വേഗം പഠനം തീർക്കുവാൻ സാധിച്ചത്. അങ്ങനെ പ്ലാസിയർ T. O. C. D., പി. എച്ച്. ഡി; ഡി. ഡി.; ഡി. സി. എൽ, എന്നീ അർത്ഥഗർഭമായ അക്ഷരങ്ങളുടെ ഉടമകൂടി ആയിത്തീർന്നു.

റോമിൽ ആയിരുന്ന കാലത്തു് വിവിധ ഭാഷാപണ്ഡിതനായ രുന്ന അദ്ദേഹം സഭാചരിത്രത്തിലും ആരാധനക്രമത്തിലും ആകൃഷ്ടനാവുകയും അവയുടെ സ്രോതസ്സുകളിലേയ്ക്ക് താഴ്ന്നിറങ്ങി പ്രാമാണികരേഖകൾ സമ്പാദിക്കുകയും പഠിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

“ഞാൻ എന്റെ ഹൃദയം റോമിൽ വെച്ചിട്ടാണു പോകുന്നത്. വീണ്ടും അവിടെച്ചെന്നു് പത്രോസിന്റെ പാദത്തിങ്കൽ അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളാനാണു് എന്നിങ്ങു താല്പര്യം” അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും പറയുമായിരുന്നു. റോമാനഗരം അദ്ദേഹത്തിനു് ഒരു ഹരം തന്നെയായിരുന്നു.

പ്രശസ്തനായ അദ്ധ്യാപകൻ

എങ്കിലും 1929 അവസാനം അദ്ദേഹം നാട്ടിലേക്കു് തിരിച്ചു. 1930 ജനുവരി മുതൽ ചെത്തിപ്പുഴ സെമിനാരിയിൽ - അന്ന് ധർമ്മാരംകോളേജോ, പൊന്തിഫിക്കൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടോ സ്ഥാപിതമായിരുന്നില്ല അദ്ധ്യാപകനായി ജോലിയാരംഭിച്ചു. കുടിച്ചാൽ പൊട്ടാത്ത കാനൻനിയമവും, വൈദേശികമായ ദൈവശാസ്ത്രവും, തലതല്ലി പൊളിക്കുന്ന തത്വശാസ്ത്രവും ലളിതവും, സുന്ദരവും, സുഗമവുമായ ശൈലിയിൽ തന്റെ ശിഷ്യർക്കു് അരുച്ചകല

ക്കി സ്പുടംചെയ്ത് കാപ്സ്യൂൾ പരവത്തിൽ കരഗത
 മാക്കിക്കൊടുത്ത അദ്ധ്യാപകൻ, അദ്ധ്യേതാക്കളുടെ ആരാ
 ധനാമൃത്തിയായി മാറി. സി. എം. ഐ. സഭയിലെ പ്ര
 ഗത്ഭരം അപ്രഗത്ഭരമായ വളരെയേറെ വൈദികരുടെ
 അദ്ധ്യാപകനായി ചെത്തിപ്പഴയിൽ അദ്ദേഹം വിരാജിച്ചു.
 ഗമാലിയേലിന്റെ ശിഷ്യനാണു താനെന്ന അഭിമാനം
 അയവിറക്കിയ ജാതികളുടെ അപ്പസ്തോലനെപ്പോലെ അ
 ല്ലം അഹങ്കാരത്തോടുകൂടി പലരും പറയാറുണ്ട് അവർ
 പ്ലാസിഡച്ചന്റെ ശിഷ്യരാണെന്നു്. സ്വതവേ വാചാല
 നല്ലാത്ത പ്ലാസിഡച്ചൻ നമ്മുടെസത്തിന്റെയും രസികത്വ
 ത്തിന്റെയും മാലപ്പടക്കത്തിനു തിരികൊള്ളത്തിക്കൊണ്ടു്
 മനോഹരമായി ക്ലാസെടുക്കുമ്പോൾ ക്ലാസുമുഴുവൻ ഇളകി
 ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. ഉണ്ണിക്കടവയർ കലക്കിച്ചിരിച്ചു
 കൊണ്ടു് ആ മഹാ പണ്ഡിതൻ അതിൽ അലിഞ്ഞുചേ
 രുക നിത്യാനുഭവമായി. ഈ ശൈലിയും വർത്തനരീതിയു
 മാണു് അദ്ദേഹത്തെ അത്യന്തമനായ ഒരുദ്ധ്യാപകനാക്കി
 ത്തിർത്തതു്. അതുപോലെതന്നെ അദ്ധ്യാപനത്തിൽ അദ്ദേ
 ഹം കാട്ടിയിരുന്ന കൃത്യനിഷ്ഠ പ്രശംസനീയമായിരുന്നു.
 ബഹുകാര്യപര്യായകലനായി ശ്രമകരങ്ങളായ പലേ പ്രവ
 ത്തനങ്ങളിലും ഏറ്റെടുത്തിരുന്ന അദ്ദേഹം എപ്പിടെപ്പോയാ
 ലും ക്ലാസ്സിനു സമയമാകുമ്പോൾ സ്ഥലത്തെത്തുകയും ത
 ന്റെ പ്രധാന ജോലി മുടക്കുകൂടാതെ നിർവ്വഹിച്ചു പോ
 രുകയും ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു. അക്ഷോഭ്യനായി, അ
 നായാസനായി, തെളിവായും കാര്യമാത്രപ്രസക്തമായും
 അദ്ധ്യാപനം നടത്തിയിരുന്ന ആ പണ്ഡിതാഗ്രേസരൻ
 എല്ലാവർക്കും പ്രത്യേകിച്ചു് പാമരന്മാർക്കും സർവ്വത്ര സഗ
 മ്യനായിരുന്നു. “നലംതികഞ്ഞ സമുദായസ്നേഹി, ദൈവ
 ശാസ്ത്രപണ്ഡിതൻ, ചരിത്രാനുബന്ധി, ഗ്രന്ഥകാരൻ, അത്യ
 ത്തമനായ അദ്ധ്യാപകൻ, സർവ്വോപരി ഹൃദയാലുവായ
 ഒരുനന്ത മനുഷ്യൻ” ഇതാണു് ഒരു ശിഷ്യനു് അദ്ദേഹ
 ത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണ “അദ്ദേഹമൊരു വിവാദപുരുഷ
 നും വിപ്ലവകാരിയുമാണു്. രാഷ്ട്രപ്രബുദ്ധനായിരുന്ന
 ശ്രീ വിവേകാനന്ദസ്വാമിയുടെ തനിമരായലിലും ചിന്താ
 ഗതിയിലുമാണു് ഇന്നും ഫാ. പ്ലാസിഡു്. ഒരു വ്യത്യ

സം മാത്രമേയുള്ളൂ. ഭാരതാംബികയെക്കുറിച്ച് സ്വാമി കേശവ്വോൾ വിശ്വാസത്തോടുകൂടി വിശ്വാസികളെക്കുറിച്ച് ഫാ. പ്ലാസിഡ് ടുവാന്തനായിരിക്കുന്നു.' മറ്റൊരു ശിഷ്യന്റെ പ്രതികരണം. 'ശിഷ്യഗണത്തിന് ഒന്നു പോലെ അദ്ദേഹം പ്രിയങ്കരനായിരുന്നു. എല്ലാവരെയും സമഭാവനയോടെ അദ്ദേഹം സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. അത്രകണ്ട് ബുദ്ധിമുട്ടാത്ത ഇല്ലാത്തവരായിരുന്നതിനാൽ പഠനത്തിൽ പിന്നോക്കമായിരുന്നവരോട് അദ്ദേഹത്തിന് പ്രത്യേക അനുകമ്പയുണ്ടായിരുന്നു. അവരെ തനിച്ചു പഠിപ്പിച്ചു വേണ്ട പ്രോത്സാഹനം നൽകി പുരോഗമിപ്പിച്ചു, മറ്റൊരു ശിഷ്യന്റെ അനുസ്മരണമാണിത്. 'വെള്ളാന ഭാഗം ഒരിക്കലും നിലക്കുകയില്ലെന്നു തെളിയിക്കുന്ന മഹാനായൊരു പ്രതിഭാശാലിയാണ് ഫാ പ്ലാസിഡ്,' വേറൊരുവനു പറയാനുള്ളത് ഇപ്രകാരമാണ്. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ചെത്തിപ്പുഴ സന്ദർശിച്ചു ബ. പ്ലാസിഡ്ചന്ദനുമായി സംഭാഷണം നടത്തിയ ഒരു പാശ്ചാത്യ സെമിനാരി റെക്ടർ അരമനയിൽ ചെന്നു അഭിവാന്ദ്യ കാളാശ്ശേരി തിരുമേനിയോടു പറഞ്ഞത് 'കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ നാല് അത്യന്തങ്ങളിൽ ഒന്ന് ഞാൻ കണ്ട്' എന്നത്രേ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഗാധപാണ്ഡിത്യമാണ് ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കപ്പെടുക.

അത്രമാത്രം പ്രഗൽഭനും പണ്ഡിതനുമായ ഈ സെമിനാരി പ്രൊഫസർ വിനയാനപിതനും സത്യാനുഭവങ്ങളും, തിരുസ്സഭാസ്നേഹിയും, മാപ്പാപ്പാ ഭക്തനുമാണ്. ആഴക്കടൽപോലെ ശാന്തമായിരുന്ന അദ്ദേഹം ഏതാണ്ട് കാൽ ശതാബ്ദക്കാലം തന്റെ അദ്ധ്യാപനം ചെത്തിപ്പുഴയിൽ നിർവ്വഹിച്ചു.

'അന്തോക്യാ പാത്രിയർക്കീസ്' 'പൗരസ്ത്യസഭകൾ,' 'എഫേസുസ് സൂനഹദോസും റോമാ മാർപ്പാപ്പായും,' 'തിരുസ്സഭയും മാപ്പാപ്പായും,' 'കൂനൻകരിശിനു മുമ്പും,' 'നമ്മുടെ റീത്തും,' 'കേരളത്തിലെ സുറിയാനിസഭ,' എന്നീ അമൂല്യകൃതികൾ ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് പ്ലാസി

ഡച്ചൻ വിരചിച്ചത്. സഭാചരിത്ര സംബന്ധികളായ സുപ്രധാന കൃതികളാണിവ. യാക്കോബായ സഹോദരങ്ങളുടെ പുനരുകൃത്തിന് വളരെയധികം സഹായിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ് ഈ വിശിഷ്ട കൃതികൾ എന്നുള്ള കാര്യം നാം വിസ്മരിക്കരുത്.

ചെത്തിപ്പഴയിൽ അദ്ധ്യാപകനായിരിക്കെത്തന്നെ 1943 മുതൽ 47 വരെ സഭയുടെ ഒന്നാംദഫ്നിറ്റർ ജനറലായി അദ്ദേഹം ജോലിനോക്കിയിട്ടുണ്ട്. 1939 മുതൽ റോമിലേയ്ക്ക് രണ്ടാംയാത്ര ആരംഭിക്കുന്നതുവരെ (1954) അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂർ സർവ്വകലാശാലയിൽ സുറിയാനിഭാഷയുടെ പരീക്ഷകനായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ സർവ്വകലാശാല ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ട് 'കേരള സഭാചരിത്രം' സംക്ഷിപ്തമായി അദ്ദേഹം യൂണിവേഴ്സിറ്റിക്ക് എഴുതിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ബ. പ്ലാസിഡച്ചനെപ്പോലൊരു പ്രഗത്ഭ പണ്ഡിതനെ യൂണിവേഴ്സിറ്റിക്കു കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നതാണ് ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

സത്യത്തിന്റെ ഭക്തിസം

അഗാധപണ്ഡിതനും പരമസാത്വികനും, സന്യാസജീവിതത്തിന്റെ കറകളഞ്ഞ ഉദാത്ത മാതൃകയുമായ പ്ലാസിഡച്ചൻ തീർത്തും ഒരു സത്യാന്വേഷകനും, സത്യം കണ്ടെത്തിയാൽ സ്വന്തം തിരുത്തുന്നവനുമായിരുന്നു. സെലൂക്യാ സഭയെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യപഠനം അന്നത്തെ അറിവിന്റെയും രേഖകളുടെയും വെളിച്ചത്തിലായിരുന്നു. അതിൽ ചില ചാളിച്ചകൾ വന്നിട്ടുണ്ട് പിന്നീട് എഴുതിയ മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ പുത്തനായി അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ച അറിവും, രേഖകളും വെളിച്ചം വീശിയപ്പോൾ അതു തിരുത്തിക്കുറിക്കാൻ അദ്ദേഹം സന്നദ്ധനായി. ആ രണ്ടു പുസ്തകങ്ങളുടെയും കൈയെഴുത്തു പ്രതികളുടെ ആദ്യപേജിൽ സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ തന്നിട്

ആദ്യം സംഭവിച്ച പിശകിനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു് കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്യസന്ധതയിൽ അഭിമാന പുളകിതനാകുവാൻ മാത്രമേ ഈ ലേഖകൻ സാധിച്ചുള്ളൂ. സത്യത്തോടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മസമർപ്പണം കാണിക്കുവാൻ ഇതു സൂചിപ്പിച്ചെന്നു മാത്രം.

സത്യത്തിനു ദുർഗ്ഗന്ധമുണ്ടെന്നുള്ള ചൊല്ലു് ഇവീടെ അനുസ്മരിക്കുകയാണു്. തനിക്കു ശരീയെന്നു തോന്നുന്നവ ആരുടെയും മുഖം നോക്കാതെ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്ന പ്ലാസിഡച്ചന്റെ തുറന്ന മനസ്ഥിതി ചില അധികാരികൾക്കു പോലും ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. 'പുണ്യമില്ലാത്തവൻ' എന്ന് അപർ ഉള്ളിൽ കരുതി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ സംശയനിവാരണത്തിനു് പോയിരുന്ന വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളോട് "എന്തിനാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ പോകുന്നതു്,...." എന്നുവരെ ചിലർ ചോദിച്ചിരുന്നു. ഉപരിപ്ലവബുദ്ധികളും, കിഞ്ചിജ്ഞരും അഗാധപണ്ഡിതനായ കഥാനായകൻ എല്ലാം മറന്നീടിന സത്യം കാണിക്കുമ്പോൾ പുകമറയിൽ അപർ പടുത്തുയർത്തിയിരുന്ന പല അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അധികാരസ്ഥാനങ്ങളും കടപുഴകി മറിയുന്നതു നോക്കിനിന്നു. അസത്യത്തിന്റെയും അജ്ഞതയുടെയും മണലിൽ പടുത്ത കെട്ടിടങ്ങൾ സത്യത്തിന്റെ കാര്യം മഴയും വന്നപ്പോൾ തല്ലിയലച്ചു വീഴുന്നതുകണ്ടു് അവർ മനംനൊന്തുകരഞ്ഞു. എല്ലാം നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കാൻ അവർ ഉണ്ടാക്കിവെച്ച മണൽബണ്ടുകൾ അന്വേ ഷ്ടക്കിൽപ്പെടുപോയി. അതിൽ മോഹഭംഗം വന്ന ഒരു പറ്റം ആളുകളാണു് വിറളിപിടിച്ചു് ഓടിനടന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു് പുണ്യമില്ലെന്നു് പുലഭ്യം പറഞ്ഞതു്. പറ്റയിൽ പണിതുയർത്തിയ ഗോപുരംപോലെ അക്ഷോഭ്യനായി നിശ്ശബ്ദനായി അദ്ദേഹം അവയെ എല്ലാം വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ടുതു.

പുനരെകൃപ്രസ്ഥാനവും പ്ലാസിഡച്ചനും

ചെത്തിപ്പഴയിലെ നിശ്ശബ്ദനായ സെമിനാരി പ്രൊഫസർ കേരളത്തിലെ സഭാലക്ഷണന്മാരുടെ പലരുടെയും, ഇതര പണ്ഡിതന്മാരുടെയും 'സർവ്വശാസ്ത്രനിഘണ്ടു'വായിരുന്നു. അവരുടെ എല്ലാ സംശയങ്ങളിലും പെട്ടെന്ന് ഉത്തരം കിട്ടാൻ അവർ നോക്കിയിരുന്നതു ഈ മഹാനിഘണ്ടുതന്നെയത്രേ. "ആർഷഭാരതത്തിന്റെ പ്രതീകം; പൗരസ്ത്യ പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരങ്ങളുടെ പുടപാകത്തിലേകിവെച്ച ആധുനിക യതീന്ദ്രൻ കേരളത്തിന് ശങ്കരാചാര്യരെപ്പോലെ അഭിമാനിക്കാവുന്ന ശാസ്ത്രവീത്തു" എന്ന് ശ്രീ. ഉലഹന്നൻ മാപ്പിള പാടിപ്പകർന്ന പ്ലാസിഡച്ചനെ 'നരാകൃതിയിലുള്ള ഈ ശാസ്ത്രകോശത്തെ' ഏറ്റവും കൂടുതലായി ആദ്യകാലത്തുപയോഗിച്ചതു പുനരെകൃപ്രസ്ഥാനക്കാരായിരുന്നു. പുനരെകൃപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പിള്ളത്തൊട്ടി ചെത്തിപ്പഴ ആശ്രമം ആയിരുന്നു. ആ തെട്ടിലട്ടിയവരിൽ പ്രമുഖൻ പ്ലാസിഡച്ചനും. പുനരെകൃഷ്ണൻ ജീബിലി ഘോഷിച്ച നല്ല കാലത്തു ഈ സത്യം ബോധപൂർവ്വം മറന്നെങ്കിലും, ആ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആരംഭകാലചരിത്രം പഠിക്കുന്നവർ കേരള സി. എ. ഐ. സഭയും പ്ലാസിഡച്ചനും അവർക്കുവേണ്ടി ചെയ്ത നല്ല കാര്യങ്ങൾ മറക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മറക്കുന്നതു വലിയ നന്ദിഹീനതയായിരിക്കും. പക്ഷേ ചേപ്പാട്ടു പീലിപ്പോസ് റമ്പാനെപ്പോലുള്ള സ്മരണീയ വ്യക്തികൾ അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും വാക്കുകളിലും പ്ലാസിഡച്ചൻ ചെയ്ത സഹായങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പുനരെകൃഷ്ണൻവരെ ലത്തീനീകരണത്തിന്റെ സ്വാധീനവലയത്തിൽ വീഴാതെ അവരുടെ തനിമയിൽ കാക്കുന്നതിൽ പ്ലാസിഡച്ചൻ വഹിച്ച പങ്ക് ശ്രദ്ധേയമാണെന്ന് ഫാ. ഹംബി ചരിത്രം പഠിച്ചു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

1930-ൽ മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പുനരെകൃഷ്ണൻ മുൻപും പിൻപും ആ പ്ര

സ്ഥാനത്തിനുവേണ്ടി വളരെയധികം ത്യാഗം സഹിക്കുകയും സഹായം ചെയ്യുകയും തുല്യ ചലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ആളാണ് ട്രൂം. ആ സഭയുടെ കാനോനിയമത്തിനു രൂപംകൊടുത്തത് അദ്ദേഹമത്രേ. മാർ ഇബ്രാഹിമി യോസൂ, മാർ തെയോഫിലോസൂ, മാർ സെവേരിയോസൂ, മുതലായ മെത്രാന്മാരുടെ വിശ്വസ്തനായ ഉപദേശകനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. 'അവരെല്ലാം ഒന്നായി കാണുവാൻ' ആഗ്രഹിച്ച ക്രിസ്തുവിന്റെ അരുമശിഷ്യൻ കേരളസഭയിലെ ഒരു വിഭാഗത്തെ ഏകയിടയന്റെ കീഴിൽ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ വളരെയധികം പ്രയത്നിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരം പുനഃരൈക്യപ്പെട്ടവരുടെ എല്ലാ സംശയങ്ങളും നിവാരണംചെയ്തു കൊടുക്കുകയും ആ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ബ. വൈദികർക്കും, അഖൈദികർക്കും, ധ്യാനങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും നല്കിവരുകയും പലേ കോൺഗ്രസ്സുകളും കൺവെൻഷനുകളും നടത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

പ്രതിപക്ഷ ബഹുമാനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതശൈലിതന്നെയായിരുന്നു ചേപ്പാട്ട് പീലിപ്പോസൂ റമ്പാൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഒരു സംഭവം ഇവിടെ ഓർമ്മുപാകുന്നു. എടത്യാപള്ളിയിൽ റമ്പാച്ചനും പ്യാസിയച്ചനും പ്രസംഗിക്കാൻ പോയി. പ്രസംഗത്തിന്റെ അവസാനം ഒരു കൽദായക്കാരൻ റമ്പാച്ചനോടു ചോദിച്ചു: 'ട്രിസാഗിയോനോടു ചേർത്തു' 'ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവനെ ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കണമെ' എന്ന് മലങ്കരക്കാർ ചൊല്ലുന്നത് ശരിയാണോ? 'റമ്പാച്ചൻ വ്യക്തമായ മറുപടി പറഞ്ഞെങ്കിലും 'പ്ലാസിയച്ചൻ എന്തു പറയുന്നു?' എന്നായി ചോദ്യകർത്താവ്. 'നിങ്ങൾ (കൽദായക്കാർ) ചൊല്ലുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ ചൊല്ലിയാൽ മതി. അവർക്ക് ഞങ്ങളെ ചൊല്ലാൻ റോമിൽനിന്ന് പ്രത്യേകമായി അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്.... അവർ ഞങ്ങളെ ചൊല്ലിക്കൊള്ളട്ടെ. നാം അതിന്റെപ്പുറം ചോദിക്കാതിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്.' ഇതായിരുന്നു പ്ലാസിയച്ചന്റെ മറുപടി. പൗരസ്ത്യരീതിനുവേണ്ടി വാദിക്കുമ്പോഴും അതുസംബന്ധിച്ചു പറിക്കുമ്പോഴും പ്ലാസിയച്ചൻ ലത്തീൻ റീ

ത്തിനെയും അതിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെയും കുറിച്ച് വളരെ വ്യക്തമായി പഠിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥശേഖരത്തിൽ അങ്ങിനെയുള്ള പലേ മഹത്ഗ്രന്ഥങ്ങളും കാണാം. പ്രതിപക്ഷ ബഹുമാനവും സത്യസന്ധതയും അദ്ദേഹത്തിൽ എപ്രകാരമെന്നു കാണിക്കുവാൻ ഇത്രയും സാദർഭികമായി പറഞ്ഞുവെന്നുമാത്രം.

1952-ൽ ഫാദർ പ്ളാസിഡ് പൗരസ്ത്യതിരുസംഘത്തിന്റെ ആലോചനക്കാരനായി നിയമിതനായി. 1953-ൽ കർദ്ദിനാൾ ടിസറൻറ് ഇന്ത്യ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ ഫാ. പ്ളാസിഡ് ആണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സെക്രട്ടറിയായി ജോലിനോക്കിയത്. ഈ ബന്ധം ഭാരതസഭയുടെ വളർച്ചയുടെ മുഖവുരയായിരുന്നു എന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. 1954-ൽ അദ്ദേഹം റോമിലേയ്ക്കു വിളിക്കപ്പെട്ടു. പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ ചരിത്രം സംബന്ധിച്ചോ പൗരസ്ത്യ രീത്തുകളെപ്പറ്റിയോ, ബഹുഭാഷാപണ്ഡിതനായ പ്ളാസിഡ് ചെന്നോളം ജ്ഞാനം മറെറാരു വൈദികനും കേരളസഭയിൽ ഇല്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ ഈ നിയമനം അദ്ദേഹത്തിന് തീർത്തും അർഹമായിരുന്നു. റോമിൽ അദ്ദേഹം ചെലവഴിച്ച കാൽ നൂറ്റാണ്ടു് ഭാരതസഭയിൽ വലിയ പരിവർത്തനത്തിനു് കളമൊരുക്കി. ഭാരതസഭയുടെ മനസ്സാക്ഷിയായി അദ്ദേഹം അവിടെ ചെലവഴിച്ചു. പൗരസ്ത്യതിരുസംഘത്തിന്റെ ഉപദേശാധിപ്തി എന്നതുകൂടാതെ, റോമിലെ ഓറിയന്റൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, പ്രൊപ്പഗാന്ത കോളേജ് എന്നിവിടങ്ങളിലും അദ്ദേഹം അദ്ധ്യാപകനായി ദീർഘനാൾ സേവനമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവിടത്തെ മലബാർ കോളേജിന്റെ റെക്ടറും അദ്ദേഹമായിരുന്നു. ഏതാണ്ടു് കാൽ ശതാബ്ദക്കാലം അദ്ദേഹം അവിടെ ഉപദേശാധിപും, ഗവേഷകനും, അദ്ധ്യാപകനും, അത്മനിയന്താവുമായി കഴിഞ്ഞുകൂടി. ബ. പ്ലാസിഡ്ചന്റെ ഏറ്റവും ഫലദായകമായ വഷങ്ങളായിരുന്നു അവ. ഭാരതസഭയിൽ പ്രത്യേകിച്ചു് കേരളസുറിയാനിസഭയിൽ ഇക്കാലയളവിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള എല്ലാ ശ്രദ്ധേയമായ വ്യതിയാനങ്ങളുടെയും പുരോഗതിയുടെയും നിയന്ത്രണവും നിമന്ത്രണവുമായി അദ്ദേഹം അവിടെ വിരമ

ജിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അശ്രാന്തപരിശ്രമത്തിന്റെയും നിശ്ചയസചനത്തിന്റെയും ഫലമാണ് ഇന്നത്തെ കേരളസഭയുടെ വളർച്ചതന്നെ. വടവാരൂർ അപ്പസ്തോലിക സെമിനാരിയുടെ ഉത്ഭവംതന്നെ ഇതിന് ഉദാഹരണമാണ്. സുറിയാനിക്കാർക്ക് തങ്ങളുടെ വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളെ പരിശീലിപ്പിക്കാൻ ഒരു സെമിനാരി വേണം. അദ്ദേഹം ഈ ആവശ്യം പല പ്രാവശ്യം തിരുസംഘത്തിൽ ഉന്നയിച്ചു കാർഡിനൽ കൂസായോടു വ്യക്തിപരമായി പറഞ്ഞു. “നിങ്ങൾക്ക് പുതിയതായി ഒന്ന് അനുവദിക്കാം.” കൂസായുടെ പ്രത്യുത്തരം! അങ്ങനെ പുതിയതായി അനുവദിച്ച സെമിനാരിയാണ് ഇപ്പോൾ വടവാരൂർ ഉള്ളത്. പ്രശസ്തമായ ഈ സെമിനാരിയുടെ ഉത്ഭവത്തിന്റെ പിന്നിലെ പ്രേരണ പ്യാസിഡച്ചനെന്ന് വ്യക്തം. പൗസ്ത്യ തിരുസംഘം ഇത് പിന്നീട് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹമില്ലാത്ത കേരളസഭാചരിത്രം ശുഷ്കവും ദരിദ്രവുമാണ്.

അതുപോലെതന്നെ, കേരളത്തിലെ രൂപതാവൈദികർക്ക് റോമിൽ ഉന്നതപഠനം നടത്തുവാനുള്ള സാധ്യത ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തതും അതിന് വ്യക്തമായ പ്ളാൻ തിരുസംഘത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചതും പ്ളാസിഡച്ചനാണ്. ആ ശ്രമത്തിന്റെ മധുരഫലമാണ് കേരള വൈദികർ ഇന്ന് ധാരാളമായി അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ചുരുക്കത്തിൽ, കേരളസഭയ്ക്ക് ഒരു അഡ്രസ്സ് ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തത് പ്യാസിഡച്ചനാണ്.

ബഥനി മഠങ്ങളുടെ വിസിററർ

1956-ൽ കേരളത്തിലെ ബഥനി മഠങ്ങളുടെ വിസിററർ അപ്പസ്തോലിക്കയായി നിയമിതനായ അദ്ദേഹം കേരളത്തിൽ വന്ന് മഠങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുകയും റോമിൽ റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സന്യാസിനീ സമൂഹത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ അസ്തിത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന കാരണങ്ങളിൽ ഒന്ന് പ്യാസിഡച്ചൻതന്നെയാണ്. ഇന്നത്തെ പുതിയ തലമുറയ്ക്ക് അത് അജ്ഞാതമായിരിക്കും.

ക്കാം. പക്ഷേ സഭയിലെ ആദ്യ അംഗങ്ങൾ ഇന്നും നന്ദി യോടെ അതനുസ്മരിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതും, തദനുസാരം പ്ര വർത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു പാരിതാസ്ത്യജനകമത്രേ.

പ്ലാസീഡച്ചനും കുർബാന നവീകരണവും

1954-ൽ തന്നെ സീറോ മലബാർ റീത്തിലെ കുർബാന പുനരുദ്ധരിക്കുന്നതിനുള്ള പൊന്തിഫിക്കൽ കമ്മീഷനിൽ അദ്ദേഹം അംഗമായി. 1959 ജൂൺ 12-ാം തീയതി പ. പിതാവു് 12-ാം പീയൂസ് മാപ്പാപ്പാ ഔദ്യോഗികമായി അംഗീകരിച്ച നമ്മുടെ പരിഷ്കരിച്ച കുർബാനയുടെയും, മററു് ആരാധനക്രമങ്ങളുടെയും യഥാർത്ഥരൂപം നൽകിയതിൽ പ്ലാസീഡച്ചന്റെ കഴിവും അനുനയനവും, പണ്ഡിത്യവും, രേഖകൾ വച്ചുള്ള വാദരീതിയും വളരെയധികം സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇവിടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്യാഭ്യക്തതകൾ വിനെ നാം വാനോളം പുകഴ്ക്കേണ്ടതാണു്. കറകളുണ്ടാക്കുന്ന തനിമയിൽ രൂപംകൊണ്ട കുർബാനയിൽ, അനധികൃത കൈകടത്തലുകളുടെയും, ഹൈന്ദവീകരണത്തിന്റെയും ചുക്കിലിവലുകൾ പിടിച്ചപ്പോഴും അവയെ അടിച്ച ശുദ്ധിയാക്കാൻ നിശബ്ദസേവനത്തിലൂടെ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു. പ. പിതാവും റോമാ സിംഹാസനവും ഓറിയന്റൽ കോൺഗ്രിഗേഷനും, പൊന്തിഫിക്കൽ കമ്മീഷനും എല്ലാം ഫാ. പ്ലാസീഡിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളും പണ്ഡിതാഭിപ്രായങ്ങളുമാണു് എന്നും, ഇക്കാര്യത്തിൽ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

എന്തുകൊണ്ടു് സുറിയാനി റീത്തിലെ ആരാധനക്രമത്തിന്റെ തനിമയ്ക്കുപേണ്ടി അദ്ദേഹം വാദിച്ചു? അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചു് സഭാസ്നേഹത്തിന്റെയും പ. പിതാവിനോടുള്ള ആദരവിന്റെയും ഒരു പ്രകടനം മാത്രമായിരുന്നു ഇതു്. അദ്ദേഹം റോമിൽ പഠിക്കുന്നകാലം! ഗ്രിഗോറിയൻ സർവ്വകലാശാലയിലെ ലിറ്റർജി പ്രൊഫസറായിരുന്ന ഫാ. ഹാൻസെൻസ് അദ്ദേഹത്തോടു് ഒരു സം

ഭവം പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു. ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിനു ശേഷം ലത്തീൻ പൊന്തിഫിക്കലാണ് നാം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. സുറിയാനിയിലേയ്ക്ക് പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയ ഈ ക്രമം പ. പിതാവ് 11-ാം പീയൂസിന് അംഗീകാരത്തിനായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പ. പിതാവ് അത് തിരിച്ചുകൊടുത്തിട്ടു പറഞ്ഞു "The church wants to Catholicise not to latinise". ഇതിന്റെശേഷം, പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ ക്രമങ്ങളുടെ സ്രോതസ് തപ്പിയെടുത്ത് പൗരസ്ത്യർക്കു ചേർന്നു. അവരുടെ പാരമ്പര്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമായ മറ്റൊന്നു എങ്ങിനെയെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കാൻ കല്പിച്ചു. ഈ സംഭവത്തിനുശേഷമാണ് പ്ളാസിഡച്ചൻ പൗരസ്ത്യപാരമ്പര്യത്തിന്റെ വലിയ പ്രേഷിതനായിത്തീർന്നത്. "പ. പിതാവ് റീത്തിനുവേണ്ടി വാദിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഞാനും അതിനായി നിലകൊള്ളുന്നത്. റീത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള വാദം അവസാനിപ്പിക്കാൻ പ. പിതാവു കല്പിച്ചാൽ ആദ്യമതനസരിക്കുന്നത് ഞാനായിരിക്കും" ബ. പ്ളാസിഡച്ചൻ പറയുമായിരുന്നു. സാർവ്വത്രികസഭയുടെയും, പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെയും, രണ്ടാംവത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസിന്റെയും പഠനം ഇപ്രകാരമായതിനാലാണ് വിനയാനപിതനായ അദ്ദേഹം നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടെ സുറിയാനിറീത്തിന്റെ തനിയെക്കും പൗരസ്ത്യ പാരമ്പര്യത്തിനുവേണ്ടി ആജീവനാന്തം വാദിച്ചിരുന്നത്. ഇതിന്റെ പേരിൽ ചില മെത്രാന്മാർപോലും അദ്ദേഹത്തെ അസഹിഷ്ണുതയോടെ വീക്ഷിക്കുകയും അതുപോലെ പെരുമാറുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മറ്റു ചിലർ അദ്ദേഹത്തെ വെറും പഴഞ്ചനം മുറച്ചിയുമായി മുദ്രകുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം ഒന്നുകൊണ്ടും ക്ലേശിയില്ല. അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ പറയുകയുണ്ടായി "ഞാൻ നാട്ടിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ വി. യോഹന്നാൻ ക്രൂസിന്റെ അരൂപിയുമായിരിക്കും വരിക". റീത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ പലരും അദ്ദേഹത്തെ എതിർക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനറിയാമായിരുന്നതിന്റെ പേരിലാണ് ആ പ്രസ്താവം. അദ്ദേഹത്തിനു ബോദ്ധ്യമായവയിൽ അചഞ്ചലനായി അദ്ദേഹം അവ

സാനത്തോളം പിടിച്ചുനിന്നു. അദ്ദേഹം വിജയിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതിൽ അസൂയാലുക്കളായ ചിലർ പഠ്യാസിഡച്ചനെ എതിർക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തെ പുച്ഛിച്ചുകൊണ്ടു് അടുത്ത കാലത്തും ലേഖനങ്ങൾ എഴുതുകയുമുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തെ കൊച്ചാക്കി കാണിക്കാൻ ചില മൂന്നാംതരം അടവുകൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഇക്കൂട്ടരുടെ പുറപ്പാടിനെ അവജ്ഞയോടുകൂടി മാത്രമെ അഭിജ്ഞന്മാർ ഇന്നും കാണുന്നുള്ളൂ. കിഞ്ചിജ്ഞരായ ഇക്കൂട്ടരുടെ യാതൊരു വിഡ഼ിത്തങ്ങൾക്കും പ. സിംഹാസനം വില കല്പിക്കുന്നില്ലെന്നും പ്യാസിഡച്ചൻ നൽകിയിട്ടുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളെ അക്ഷരശഃ അംഗീകരിക്കയാണെന്നും ഈ അടുത്ത കാലത്തു് നടന്ന സംഭവവികാസങ്ങൾപോലും വ്യക്തമാക്കിത്തരുന്നു. കേരള സഭാസംബന്ധമായും ആരാധനക്രമസംബന്ധമായും പ. പിതാവിനു് അദ്ദേഹം നൽകിയ ഒരു രഹസ്യരേഖ ഈ ലേഖകനു് കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞു. അതിലെ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളുംതന്നെ പ. പിതാവു് അംഗീകരിച്ചു് ആശീർവ്വദിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. 'നമുക്കിതു് അടിച്ച പ്രസിദ്ധീകരിക്കാം' ഈ ലേഖകൻ പറഞ്ഞു. 'പാടില്ല. പ. പിതാവുമായുള്ള രഹസ്യ എഴുത്തുകുത്തല്ലെ. അതു് പരസ്യമാക്കുന്നതു് ശരിയല്ല.' ആ സാത്വികൻ മറുപടി നൽകി. അതു പുറത്തുപണിതെന്നെങ്കിൽ ആരാധനക്രമസംബന്ധമായി കേരള സഭാവിഹായസിൽ ഇന്നു് ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പലേ കാർമ്മേലപടലങ്ങളും വിപാടനം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു. ഏതായാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹമനുസരിച്ചു് നമ്മുടെ സഭ "സാംസ്കാരികമായി ഹൈന്ദവവും, മതപരമായി ക്രിസ്തീയവും, ആരാധനാപരമായി പൗരസ്ത്യവും." ആയിത്തീരുമെന്നു പ്രത്യാശിക്കാം.

പ്ലാസിഡച്ചനും കേരള സുറിയാനി സഭയും

പാശ്ചാത്യസഭകളുടെ കാനൻനിയമ ക്രോഡീകരണത്തിനായി 1934-ൽ നിയമിതമായ പൊന്തിഫിക്കൽ കമ്മീഷനിൽ ഫാ. പ്ലാസിഡ് അംഗമായിരുന്നു. ഈ കമ്മീഷന്റെ ശ്രമഫലമായാണ് ഏതാണ്ട് സമ്പൂർണ്ണമായി പൗരസ്ത്യകാനൻനിയമസംഹിത ഇന്ന് നമുക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്. കേരളത്തിലെ പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ കാനൻനിയമത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഫാ. പ്ലാസിഡ് ഒരു അതോറിറ്റിയാണ്. അവയുടെ സ്രോതസ്സുകളും, വളർച്ചയും എല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഠനഫലങ്ങളാണ് - അവ പ്രാമാണികങ്ങളമത്രേ. സീറോ മലങ്കരസഭയുടെ കാനൻനിയമത്തെ സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹമെഴുതിയിട്ടുള്ള രണ്ടു പ്രബന്ധങ്ങൾ ഇന്ന് ആ വിഷയത്തിൽ പ്രാമാണിക രേഖകൾ ആയിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്.

കേരള സുറിയാനി സഭയുടെ ഇന്നുവരെയുള്ള വളർച്ചയ്ക്ക് പ്ലാസിഡച്ചൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനം വണ്ണനാതീതമത്രേ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രയത്നഫലമാണ് പമ്പാനദിക്കു തെക്കോട്ടും ഭാരതപ്പശ്ചിമ വടക്കോട്ടും സുറിയാനിക്കാരുടെ ഹയരാക്കി വികസിച്ചതായത്. ഭാരതത്തിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളമുള്ള സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് അവരുടെ റീത്തിൽതന്നെ ആദ്ധ്യാത്മിക സേവനം സംലബ്ധമാക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു നിർബ്ബന്ധമായിരുന്നു. മരേത്താമാക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പറ്റിയും അവരുടെ പൗരസ്ത്യ റീത്തിനെ സംബന്ധിച്ചും അഭിമാനീതനും വിജ്ഠംഭിതനുമായിരുന്ന ഈ സഭാസ്നേഹികക്ക് അഭിമാനം അടിയറവയ്ക്കുക മരിക്കുന്നതിനു തുല്യമായിരുന്നു. ആദ്യമായി അദ്ദേഹം കേരളത്തിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ ജനസംഖ്യയടക്കം പഠിച്ച് കാർഡിനൽ ടിസറാങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കി. കട്ടിനാളിന്റെയും തിരുസിംഹാസനത്തിന്റെയും സഹായത്തോടെ തലശ്ശേരി രൂപതയ്ക്കും, തെക്ക് കന്യാകുമാരി വരെ വികസിപ്പിച്ച പുതിയ ചങ്ങനാശ്ശേരി അതിരൂപതയ്ക്കും, വികസിപ്പിച്ച തൃശൂർ രൂപതയ്ക്കും ജന്മം നൽകി.

വാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു. കേരളത്തിലെ ചില രൂപതകളുടെ വിഭജനം സംബന്ധിച്ച് ബ. പ്ളാസിഡ് ചുൻ നൽകിയട്ടുള്ള രഹസ്യരേഖകളുടെ കൈയെഴുത്തുകോപ്പി കാണാൻ ഈ ലേഖകൻ ഇടയായിട്ടുണ്ട്. പടം വരച്ച് ഡിസ്ട്രിക്ടുകൾ അടയാളപ്പെടുത്തി ഇലുകൾ നീശ്ചയിച്ച്, തിരുസി.ഹാസനത്തിനു നൽകിയ ആ രേഖകൾ കാനിനപ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലം തന്നെയാണ്. സ്വതഃ ഒരു വരക്കാർനല്ലാത്ത അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൂപടം കണ്ടാൽ ചിരിവരും. എന്ന കാര്യവും വിസ്മരിക്കേണ്ടതില്ല. പ.സി.ഹാസനം ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടു നൽകിയിട്ടുള്ള ഈ രേഖകളുടെ ചെളിച്ചത്തിലാണ് കേരളത്തിലെ പല രൂപതകളുടെയും വിഭജനം നടന്നിട്ടുള്ളതെന്ന് നാം വിസ്മരിക്കരുത്. സുറിയാനിസഭയ്ക്ക് ഉത്തരഇന്ത്യയിൽ തനതായി മിഷൻരൂപതകൾ സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുന്നതിനായും അദ്ദേഹം ഭഗീരഥയത്നം നടത്തി.

കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം ഒരു വിഭേദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പുരത്തുള്ളപ്പൊതിരിക്കാൻ ജാതിസ്നേഹവും, സ്വരാജ്യസ്നേഹവും, സ്വന്തം റീത്തിനോടുള്ള സ്നേഹവും വളർത്താൻ 1938-ൽ ഫാ. പ്ളാസിഡ് ആഹ്വാനം ചെയ്തു. യഥാർത്ഥ മതതീക്ഷ്ണതയിൽ സ്വജാതിക്കും, സ്വരാജ്യത്തിനും, സ്വസംസ്കാരത്തിനും, സ്വന്തം റീത്തിനും പ്രത്യേക സ്ഥാനമുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം ആവർത്തിച്ചു. കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസത്തെ പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും ഉറപ്പിച്ചുനിർത്തുവാനും ഉള്ളമാറ്റങ്ങളിൽ വളര പ്രധാനപ്പെട്ടതാണിതെന്ന് അദ്ദേഹം തറപ്പിച്ചുപറഞ്ഞു. ഈ ചിന്താസരണിയുടെ ചരടപിടിച്ചാണ് ഭാരതത്തിൽ പലേ ലത്തീൻരൂപതകളിലായി ചിന്നിച്ചിതരിക്കിടക്കുന്ന അനേകായിരം സുറിയാനിക്കാർക്ക് അവരുടെ മെത്രാന്മാരോ, അവരുടെ അജപാലകരോതന്നെ കൂദാശാപരികർമ്മവും ആദ്ധ്യാത്മികസേവനവും ചെയ്യണമെന്ന് അദ്ദേഹവും വാദിച്ചത്. ഒരു പ്രദേശത്ത് ഒരു ഭരണസംവിധാനം (One Area one jurisdiction) എന്ന നിലപാടിനെ നഖശിഖാന്തം അദ്ദേഹം എതിർത്തു മറിച്ച് ഓരോ ജനതയ്ക്കും (റീത്ത്) ഓരോ ഭരണസംവിധാനം

(one rite one jurisdiction). കാരണം എല്ലാ സഭകളും സ്വതന്ത്രവും തുല്യമാഹാര്യമുള്ളവയുമാണ്. അതിനാൽ ഓരോ സഭയ്ക്കും (റീത്തിനും) വളരാൻ അവകാശമുണ്ട്. അതു വളർത്തുവാൻ അവരുടെ സ്വന്തം ഭരണസംവിധാനവും വേണം. 2-ാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ രേഖകളിൽ ഈ ആശയം അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പ്യാസിഡച്ചൻ മുന്നോട്ടുവച്ച ആശയം, അല്ല, അവകാശം, ഇന്ത്യയിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കിയെടുക്കുവാനാണ് ഇന്ന് സിറിയൻ ബിഷപ്പ്സ് കോൺഫറൻസ് മുന്നോട്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്. ഇതിനെതിരായി വൻശക്തികൾ ഗൂഢാലോചനകൾ നടത്തുകയും, വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള തെങ്കിലും, ഇന്ത്യയുടെ ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിയിൽ ഇത് നടപ്പാക്കരുതെന്ന് ലത്തീൻചൈത്രാന്മാർ വാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വടംവലിക്ക് ഒരു പുണ്യവിരാമമിടുവാൻ ഉള്ള പ. സിംഹാസനത്തിന്റെ പരിശ്രമത്തിന്റെ ആദ്യ ഭാഗമായിരുന്നു ചങ്ങനാശ്ശേരി ആർച്ചബിഷപ്പ് മാർ ആന്റണി പടിയറയുടെ വിസിറേഷനും റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പണവും.

ഇവിടെ ഒരു കാര്യം അനുസ്മരിക്കുന്നത് സാൻദികമാണ്. ബ. പ്യാസിഡച്ചൻ അവധിക്കാലങ്ങളിൽ തന്റെ കൂടെയുള്ള ശെമ്മാശന്മാരുമായി ഉത്തരഇന്ദ്രലിയിൽ വിശ്രമത്തിനു പോവുക പതിവായിരുന്നു. ഈ അവസരങ്ങളിൽ ബിഷപ്പ് ലുച്ചിയാനിയുമായി അദ്ദേഹം പരിചയപ്പെട്ടു. ഈ പരിചയം പില്ലാലത്തു് വലിയ ഉപകാരം ചെയ്തു. കേരളസഭയെക്കുറിച്ചും അവിടത്തെ സുറിയാനിക്കാരെക്കുറിച്ചും അവരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെക്കുറിച്ചും എല്ലാം അവർ സംസാരിക്കുമായിരുന്നു. കർദ്ദിനാൾ ലുച്ചിയാനിയാണ് പിന്നീട് ജോൺ പോൾ ഒന്നു മൻ മാർപ്പാപ്പയായി ഏതാണ്ട് 30 ദിവസം സഭയെ ഭരിച്ചത്. പുഞ്ചിരിക്കുന്ന പാപ്പായെന്ന അപരനാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുകയും ഒരു മാസം കൊണ്ട് ലോകശ്രദ്ധ പടിച്ചുപറുകയും ചെയ്തു ഈ പരിശ്രമം പരിതാപാണ് തന്റെ 30 ദിവസത്തെ ഭരണത്തിനിടയിൽ മാർ ആന്റണി പടിയറയെ വിസിററായി നിശ്ചയിച്ചത്.

യിച്ചുകൊണ്ട് കല്പന പുറപ്പെടുത്തിയത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രഹസ്യറിപ്പോർട്ട് അങ്ങാടിപ്പുരസ്യംപോലെ ലത്തീൻകാർ കണക്കാക്കുകയും അതിനോട് നിഷേധാത്മകമായി പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സ്വന്ത അണികളെയും അധികാര കസേരകളെയും പിടിച്ചു നിർത്താനും മറ്റുള്ളവരെ അടിമകളാക്കി എന്നും വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാനുള്ള കോളോണിയലിസ ചിന്ത ഇന്നും അവരിൽനിന്നും വട്ടമാറിയിട്ടില്ലെന്നത് വേദകരമാണ്. സാർവ്വത്രിക സഭയെന്നത് ലത്തീൻ സഭയെന്ന അർത്ഥമെടുക്കുന്നതിനും ഇതിന് അർത്ഥമില്ലെന്നും. ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയാണ് സാർവ്വത്രികസഭ. എല്ലാ രീതിയിലുമുള്ള സഭകളും സാർവ്വത്രികസഭയുടെ ഭാഗങ്ങളാണ് എന്ന കാര്യം അനുസ്മരിച്ചാൽ ഈ മക്കടമുഷ്ടി അവസാനിപ്പിച്ചു സ്വയം വളരുകയും മറ്റുള്ളവരെ വളർത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സാർവ്വത്രിക മനുഷ്യാടിസ്ഥാനമാകയും അത് ഇന്ത്യൻ സഭയ്ക്ക് രക്ഷാകരമായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. സ്വന്ത രീതിയിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും സ്വന്തം ജനതയുടെ വളർച്ചയ്ക്കും, അവരുടെ ഭരണസംവിധാനത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള ഈ നിശ്ചിതപ്രക്ഷോഭങ്ങളെത്തീർത്ത് ദശാബ്ദങ്ങളുടെ മുൻപ് ബീജാവാപം നൽകിയതു രേഖകൾ പഠിച്ച് പഠിച്ച് അതിന് പാഠവും വ്യാഖ്യാനവും ഏഴുതിച്ചേർത്തതും പ്ലാസിഡച്ചനാണ്. ഇന്നു നടക്കുന്ന ഈ 'സമരത്തിന്' മണ്ണുനിന്നു നേതൃത്വം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചുരുക്കം ചിലരിൽ പ്രധാനൻ അദ്ദേഹംതന്നെയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ഇത്രയും പറഞ്ഞത്. മാർ കരിയാറിയുടെയും പാറ്റേമാക്കൽ തോമ്മാക്കത്തനാരുടെയും മറ്റുചില മഹത്തുക്കളുടെയും കുലടികളെ അദ്ദേഹം അനുധാവനം ചെയ്യുക മാത്രമാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. കരിയാറിയുടെയും ഗോവണ്ണുണ്ടാരുടെയും സ്വപ്നം കാണുകയും പണിയെടുക്കുകയും ചെയ്ത ആ ആശയം വളർത്തി വെള്ളം കോരി വളർത്തുവാൻ റോമയുമായി ഉററബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്ന, പ. സി. ഹാസനത്തിൽ വളരെ സ്വാധീനമുണ്ടായിരുന്ന, പ്ലാസിഡച്ചൻ സാധിച്ചുവെന്നു ചുരുക്കം. റോമിലായിരുന്നപ്പോൾ പ്ലാസിഡച്ചൻ സഭയ്ക്കുചെയ്ത മഹത്തരങ്ങളായ സേവനങ്ങളെ എണ്ണി എണ്ണിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പൗരസ്ത്യതിരുസംഘം

നന്ദി പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് താഴെക്കാണാം. വിധമാണ്. '....1952 മാർച്ച് 7-ാം തീയതി മുതൽ ഈ തിരുസംഘത്തന്റെ ആലോചനക്കാരനെന്ന നിലയിൽ ബ. അച്ചൻ നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുള്ള അദ്ധ്യാപനപുർണ്ണമായ സേവനം അനുസ്മരിക്കുന്നതിന് ഉചിതമായ ഒരവസരമാണ് ഇത്. സന്യാസി നിസകേളുടെ സംയോജനം, നിയമ സംഹിതകളുടെ പരിഷ്കരണം, ആരാധനക്രമ നവീകരണത്തിന്റെ പ്രേരണാഹനം എന്നീ കാര്യങ്ങളിൽ അങ്ങയുടെ സേവനം എടുത്തു പറയത്തക്കതാണ്. അതോടൊപ്പം പ്രേഷിതരംഗങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ അങ്ങു ചെലുത്തിയ പ്രേരണ, പൗരോഹിത്യത്തിലേയ്ക്കും സന്യാസാന്തസ്സിലേയ്ക്കുമുള്ള ദൈവവിളികൾക്ക് ആദ്ധ്യാത്മിക സഹായവും സംരക്ഷണവും നൽകുന്നതിൽ അങ്ങർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സേവനം എന്നിവയും പ്രസ്താവിക്കപ്പെടേണ്ടതുതന്നെ'' കാർഡിനൽ ഫസ്റ്റൻബർഗ് 1969 സെപ്റ്റംബർ 27-ന് പ്യാസിഡച്ചന്റെ 70-ാം ജന്മദിനാശംസകൾ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് എഴുതിയ ഒരു ദ്യാഗിക കത്തിലെ ഒരു ഭാഗമാണ് ഇത്. ബ. പ്യാസിഡച്ചന്റെ നിശബ്ദസേവനവേദികൾ എന്തെല്ലാമാണെന്ന് ഇതിൽ നിന്നും വ്യക്തമാണല്ലോ.

വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിൽ.

രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ അജണ്ട ക്രോഡീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ചൊന്തിഫിക്കൽ കമ്മീഷന്റെ കൺസൾട്ടറായി 23-ാം യോഹന്നാൻ മാർപ്പാപ്പാ പ്യാസിഡച്ചനെ നിയമിച്ചു 1960 മുതൽ '63 വരെ അദ്ദേഹം ആ ജോലി സുതരാം നിർവ്വഹിച്ചു. 1963-ൽ സൂനഹദോസിലെ papal Expert ആയി അദ്ദേഹം അവരോധിതനായി. അതേ വഷത്തിൽ തന്നെ പൗരസ്ത്യ സഭകൾക്കായുള്ള സൂനഹദോസ് കമ്മീഷന്റെ കൺസൾട്ടറായും അദ്ദേഹത്തെ നിയമിച്ചു. ഈ ത്രിവിധ തലങ്ങളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ വിജയത്തിൽ വളരെയടുത്തു സഹകരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ച പൗരസ്ത്യ

സഭകളെ സംബന്ധിച്ച രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ ഡിക്രി രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിലും പാസ്റ്റാക്കിയെടുക്കുന്നതിലും വേണ്ട ആശയങ്ങളെല്ലാം അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിനും എല്ലാം ഫാ. പ്ലാസഡിനു സാധിച്ചത് സൂനഹദോസുമായുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്ത ബന്ധമത്രേ. പാശ്ചാത്യ പണ്ഡിതന്മാരായ ഷർഹാമർ, ഹംബി, റാസ് മുതലായവരായും യൂറോപ്പിലെ പൗരസ്ത്യസഭയുടെ അനിഷേധ്യ നേതാക്കളായ കാർഡിനൽ സ്റ്റിപ്പി മുതലായവരായും പ്ലാസഡിന് ഉണ്ടായിരുന്ന മൈത്രി, 'ആധുനിക കാലത്തെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരാളായ' മെൽക്കൈറ്റ് പാത്രിയാർക്കിസ് 4 ഓ. മാക്സിമോസ് ബാവായുമായുള്ള അടുത്ത ബന്ധം, ഇവയെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാണ്ഡിത്യത്തെ ആഴപ്പെടുത്തുകയും സൂനഹദോസിലും പ. സിംഹാസനത്തിലും അദ്ദേഹത്തിനുള്ള സ്വാധീനം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

പണ്ഡിതന്മാരുടെ പണ്ഡിതൻ

ഭാരതസഭയേയും പ്രാചീനകേരളസഭയേയും സംബന്ധിച്ച ഏറ്റവും വലിയ ചരിത്രകാരൻ പ്ലാസഡിയാണ്. 'കേരള സഭാചരിത്രത്തിന്റെ പിതാവ്' എന്ന അമ്പതാമതതിന് അർഹനായ ബണ്ണാർച്ചെന്റെ കൂടെയുള്ള ജീവിതം അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒരനുഭവമായിരുന്നു. വത്തിക്കാൻ ലൈബ്രറിയിലെ ഈടുവസ്ഥയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന രേഖകളും മറ്റു യൂറോപ്യൻ ഗ്രന്ഥശേഖരങ്ങളിൽ രഹസ്യമായി സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന സത്യസന്ധങ്ങളായ റിപ്പോർട്ടുകളും പഠിച്ചാണ് അദ്ദേഹം ഈടാർ ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ വിരചിച്ചത്. മി. കെ. ഇ. ജോബ്, ഡോ. പി. ജെ. തോമസ്, മോൺ. ജെ സി. പഞ്ഞിക്കാരൻ, മി റി. കെ. ജോസഫ്, മി. വി. സി. ജോർജ്ജ് എന്നീ പണ്ഡിതന്മാർ അവരവരുടെ ഭാഗം നന്നായി അഭിനയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത ഇവിടെ സന്തോഷപൂർവ്വം സ്മരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, അവർക്കൊക്കെ അവരവരുടെ പരിമിതികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പലേ രേഖകളും ത

നെ രഹസ്യമായി സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന കാലമാണത്രം. എന്നാൽ കാലത്തിന്റെ കത്തിയൊഴുക്കിൽ, ചില വാതായനങ്ങൾ തുറക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ഞാനിടിച്ചത് വളരെയധികം രേഖകൾ ശേഖരിക്കാനും പഠിക്കാനും അവ ഉപയോഗിച്ചു ശ്രദ്ധേയങ്ങളും ആധികാരികങ്ങളുമായ അനേകമനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങളും പ്രബന്ധങ്ങളും വിരചിക്കാനും, മറ്റു ഗവേഷകരെക്കൊണ്ടു വിരചിപ്പിക്കാനും, സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭവനപ്രസിദ്ധങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പലേ യൂറോപ്യൻ പഠിതാക്കളും ആധികാരിക സ്രോതസ്സുകളായി ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽനിന്നു തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഠനത്തിന്റെ വിലനമുക്കു സുവ്യക്തമാകും. ആംഗലകവിയായ സ്റ്റീൻസൊ കവികളുടെ കവിയെന്ന് വിളിക്കുന്നതുപോലെ ഞാനിടിച്ചനെ പണ്ഡിതന്മാരുടെ പണ്ഡിതനെന്നും ചരിത്രകാരന്മാരുടെ ചരിത്രകാരനെന്നും ഗവേഷകരുടെ ഗവേഷകനെന്നും അതിശയോക്തി കൂടാതെ വിളിക്കാവുന്നതാണ്. ഞാനിടിച്ചന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും പ്രബന്ധങ്ങളുടെയും ലിസ്റ്റ് അനുബന്ധമായി ചേർത്തിട്ടുള്ളതിനാൽ അവ ഇവിടെ പ്രതിപാദ്യ വിഷയമാക്കുന്നില്ല.

സന്യാസവൃത്തിത്വം

ഞാനിടിച്ചന്റെ തിരുസ്സഭാ സേവനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അശാസ്ത്രീയവും ഉപരിപ്പവവുമായ ഈ തൂലികാചിത്രം, അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനു മുൻപു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെക്കുറിച്ചുകൂടി അല്പം പ്രതിപാദിച്ചില്ലെങ്കിൽ അത്ര അദ്ദേഹത്തോടു ചെയ്യുന്ന കടുത്ത ഒരു വഞ്ചനയായിരിക്കും. അദ്ദേഹം പണ്ഡിതനായിരിക്കാം, ഗവേഷകനായിരിക്കാം, ചരിത്രകാരനായിരിക്കാം മറ്റു പലതുമായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഇവയെ എല്ലാം നിഷ്പ്രമോക്കുന്നത് സന്യാസവൃത്തിത്വമാണ്. ഈ അതികായൻ വെറും ഒരു സന്യാസിയായിരുന്നു— സാക്ഷാൽ സന്യാസി. ദീനാനുകമ്പ, ആശ്രിതവാത്സല്യം, പ്രതിപക്ഷബഹുമാനം, ശാന്തത, ശാലീനത സാക്ഷാൽ പ്രാർത്ഥനാ ചൈതന്യം, മാതൃസഭയോടുള്ള കറക

ഉത്തരസ്നേഹം, വിനയം, അധികാര വിധേയത്വം, ദാരിദ്ര്യം, പ്രസന്നത എന്നീ ഗുണ പൗഷ്കല്യങ്ങളുടെ വിളനിലമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. വിനയാന്വിതനായ ആ കമ്മം യോഗി നിശബ്ദനായി അണിയാറിയിൽ ഇരുന്നു പ്രവർത്തിക്ക മാത്രമേ ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്ഥാനങ്ങളും പ്രശസ്തിയും തന്നെത്തേടി വന്നപ്പോൾ പോലും അദ്ദേഹം വെളിച്ചത്തുവരാതെ, അവയിൽ നിന്നെല്ലാം ഓടിയകലുവാനാണ് ശ്രമിച്ചത്. കേരളസഭയുടെ ആത്മാവാണദ്ദേഹം! ഭാരതസുറിയാനി സഭയുടെ മനസ്സാക്ഷിയാണദ്ദേഹം! പൗരസ്ത്യ സഭകളുടെ ജീവശ്വാസമാണദ്ദേഹം! ആത്മാവിനെ ആരും കണ്ടാറില്ല. ജീവൻ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നത് പ്രവൃത്തികളിലൂടെയാണ്. അതുപോലെ തന്നെ പ്യാസിഡച്ചനും തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ മാത്രമേ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളൂ.

ഉയർച്ചയിലെ താഴ്മ

അഗാധപണ്ഡിതനായിരുന്ന അദ്ദേഹം വിനയത്തിന്റെ മുത്തിഭാവമായിരുന്നു. ആ വിനയാന്വിതത്വം സമുദായത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിലുള്ള ആളുകളോടു് ഇടപഴകുന്നതിനും അവരെ ക്രിസ്തുവിൽ സ്നേഹിക്കുന്നതിനും ഇടവരുത്തി. ഹരിജൻ വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചിരുന്നവരോടു് അടുത്തുവന്നിരുന്ന പ്രത്യേക താല്പര്യ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ ഭാവി ഭാസുരമാക്കാൻ അദ്ദേഹം തല്പരനായിരുന്നു.

ചെത്തിപ്പുഴ ആശ്രമത്തിലെ ആശ്രിതനായിരുന്ന മി. യൗസേപ്പിനു് ('പടക്കുതിര' എന്ന ഭാമനപ്പേരിലാണയാൾ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു്) റോമിൽനിന്നും ഏഴുതീയ ഒരു കത്തു് ഈ ലേഖകനു് കാൽ നൂറ്റാണ്ടു മുൻപു് കാണാൻ സാധിച്ച ബഹുകാര്യ വ്യഗ്രനായി സഭയുടെ ഭരണയന്ത്രം തിരിക്കുന്നവർക്കു് ആലോചന കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, അദ്ധ്യാപകനായിരുന്നപ്പോൾ, ഗവേഷകനായിരുന്നപ്പോൾ, ഈ നല്ല കാര്യത്തിനു് അദ്ദേഹം സമയം കണ്ടെത്തി

യെന്നുള്ളതാണ് മറക്കാനാവാത്ത കാര്യം. അവൻ മനസ്സിലാപ്പുന്ന ഭാഷയിൽ, അല്ല, അവന്റെ ഭാഷയിൽ ആ കായിതം വിരചിച്ചുവെന്നും മനസ്സിലാക്കുക. അന്തരംഗങ്ങളു മുൻപ് അസ്സർഗ്യതയുടെയും തീണ്ടലിന്റെയും ഒക്കെ പിശാചുങ്ങൾ കൊടികുത്തി വാഴുന്ന കാലത്താണിതെന്നും ഓർക്കുമ്പോൾ ഇതിനു വണ്ണപ്പെലിമ ലഭിക്കുന്നു.

ദേഹത്തിൽ ദേഹം

തന്റെ ഗുണനാമനേപ്പോലെ അദ്ദേഹം പാവപ്പെട്ടവരുടെ ചേരിയിലായിരുന്നു; തന്റെ ജീവിതം, മുഴുവനും തന്നെ ചെറു, ദേഹനായി കഴിച്ചുകൂട്ടി. 25-ൽ പരം വർഷങ്ങൾ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ ജീവിച്ച ആ വലിയ മനുഷ്യൻ, നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ യാതൊന്നും കൊണ്ടുവരാനില്ലായിരുന്നു. എല്ലാം കൂടി അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന പഴയ ചെറിയ ടൈപ്പ്റൈറ്റർ, താൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഏതാനും പുസ്തകങ്ങൾ, പ. പിതാവു വെഞ്ചരിച്ച കുറച്ചു കാശുരൂപങ്ങൾ!! എല്ലാം തീർന്നു. ഏതാനും കൊല്ലം ശീമയിൽ താമസിച്ചിട്ട് വരുമ്പോൾ ഒരു കുടുംബത്തിനോ, പല കുടുംബങ്ങൾക്കോ ഉപയോഗിക്കാനുള്ള വിലയേറിയ സാധനങ്ങൾ ഡ്യൂട്ടി കൊടുത്തും കൊടുക്കാതെയും കെട്ടി വലിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന, അവകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ സന്യാസഭവനത്തിലെ മുറി അലങ്കരിക്കുന്ന ചില സന്യാസികളുടെ അത്യാഗ്രഹവും ധനമോഹവും ഭൃതികാർപ്പണവും കാണുവാൻ ലജ്ജതോന്നാദുണ്ടു്. ശീമയിൽനിന്നും സംഘടിപ്പിച്ച സാധനങ്ങളുമായി നടവുഞ്ഞെളിച്ചു നടക്കുന്ന, ഇവിടെത്തന്നെ സ്വർഗ്ഗം പണിയുന്ന മാമോന്റെ ഈ ആരാധകരുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ പ്ലാസിഡച്ചന്റെ ദാരിദ്ര്യം തെളിയുമുള്ളതായി കാണപ്പെടുകയുള്ളൂ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപയോഗസാധനങ്ങളിൽ യാതൊന്നും പോലും സന്യാസദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ ആവൃതിയ്ക്കു പുറത്തു നില്ക്കുന്നതായി കണ്ടിട്ടില്ല. ആഹാരത്തിലോ വസ്ത്രത്തിലോ ഇതര ഉപയോഗവസ്തുക്കളിലോ

എന്തെങ്കിലും അസാമാന്യത ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് അവയുടെ സാമാന്യതയും ശാലീനതയും മാത്രമാണ് ഇന്നുള്ള ചിലർ നാട്ടിൽവന്നാൽ നാടുമായി ഇണങ്ങിച്ചേരാൻ മാസങ്ങളും വർഷങ്ങളും തന്നെ പിടിക്കുന്നു. എരുവ്, പുളി, എണ്ണ ഒന്നും പാടില്ല. പാശ്ചാത്യവത്കരിച്ച ശരീരവുമായാണവർ ഷെയിനിറങ്ങുക!! ഇതിന് 'ഗമ' യെന്നോ, പൊങ്ങച്ചമെന്നോ അല്ലാതെ എന്താണു പേരിടുക. ഇള്ളൂർക്ക് നാടൻ വർത്തമാനങ്ങൾ പുച്ഛമാണ്. സായിപ്പിന്റെ രീതികളാണു മെച്ചം!! പ്ലാസിഡച്ചൻ കാൽ ശതാബ്ദം പാശ്ചാത്യസംസ്കാരത്തിൽ ജീവിച്ചിട്ടും പഠിച്ചിട്ടും പഠിപ്പിച്ചിട്ടും നമ്മുടെ ഭാരതസംസ്കാരത്തോടും കേരളീയ ജീവിത രീതിയോടും അഭിമാനകരമായ പ്രതികരണങ്ങൾ മാത്രമേ പുറപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളൂ. നാട്ടുചരിത്രങ്ങളെയും നാട്ടുനടപ്പിനെയും ഒക്കെ അദ്ദേഹം സ്തുതിക്കുകയും വാനോളം പുകഴ്ത്തുകയും മാത്രമേ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ റോമിലായിരുന്നപ്പോൾ പോലും നാടൻ ഭക്ഷണരീതിയോട് അദ്ദേഹം കാട്ടിയിരുന്ന താത്പര്യം ഇതിന് ഒരുദാഹരണമാണ്. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് പ്ലാസിഡച്ചന് കേരളീയ വിഭവങ്ങൾ പാകപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. അന്നത്തെ "പാചകവിഭാഗം"ന്മാരിൽ ഇന്നത്തെ ഏതാനും തിരുമേനികളും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നത് സ്മരണീയമത്രേ.

അദ്ദേഹം അധികാരികളെ സോപ്പിടാനോ ആവശ്യത്തിൽ കൂടുതൽ അവരെ ആശ്രയിക്കുവാനോ, അവർക്ക് മുഖസ്തുതി കരേറുവാനോ തയ്യാറായിട്ടില്ല. എന്നാൽ സന്യാസാനുസരണത്തിന്റെ കറകളുണ്ടെങ്കിൽ തനിമയിൽ മാത്രമേ ജീവിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഇന്നത്തെ സന്യാസത്തിലെ ചില പണക്കാർ തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടാനുസാരം പണം അനുവാദം കൂടാതെ കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ, ഈ മഹാനുഭാവൻ, പത്തുരൂപാ വേണമെങ്കിൽ, കൊച്ചുക്കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ മാധുരിയോടെ, വിനയത്തോടെ, വേണ്ടപ്പോൾ അധികാരികളോട് അനുവാദം വാങ്ങി മാത്രമേ തന്നെ ശുശ്രൂഷിച്ചവർക്കു പോലും നല്ലിയിട്ടുള്ളൂ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യിൽ ഒരു

ചില്ലിക്കാശുപോലും കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് ആവശ്യങ്ങൾ അധികമില്ലായിരുന്നു. അത്യാവശ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാതും ചെയ്യും. എന്തെങ്കിലും ആവശ്യമില്ലാത്തവ ലഭിച്ചാൽ സ്നേഹപൂർവ്വം, ഉപചാരപൂർവ്വം, അദ്ദേഹം അതു നിഷേധിക്കും.

സഹനത്തിന്റെ പുഞ്ചിരി.

വീരോചിതമായ സഹനത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമാതൃകയാണ് പ്ളാസിഡച്ചൻ. റോമിൽവെച്ച് സൈക്കിൾ മുട്ടി കാലോടിഞ്ഞു കിടന്നിരുന്ന ആ കാലഘട്ടം പുഞ്ചിരിയോടുകൂടിത്തന്നെ അദ്ദേഹം തള്ളിനീക്കി. ശരശയ്യ അദ്ദേഹം പുഷ്പശയ്യയാക്കി മാറി. സ്വയം ചിരിച്ചു. മറ്റുള്ളവരെ ചിരിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം തന്റെ വേദന മറച്ചുപിടിച്ചു. “മോട്ടർ സൈക്കിൾ മുട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ വീഴ്ചക്കൊരവസ്ഥയുണ്ടായിരുന്നു. വെറും കൊല്ലി സൈക്കിൾ മുട്ടി കാലോടിഞ്ഞെന്നു പറയാൻ ഒരു നാണം”, അദ്ദേഹം പറയുമായിരുന്നു. ഒരു വെറും കൂലിപ്പണിക്കാരനായിരുന്ന സൈക്കിൾകാരൻ കാഴ്ചകളുമായി അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം മറ്റുള്ളവരോടു പറഞ്ഞതു് “അയ്യോ, പാവം! അവൻ ഞാൻ വല്ലതും കൊടുക്കുകയാണ് വേണ്ടതു്” എന്നത്രേ.

1980 ഡിസംബർ 20നു പ്ളാസിഡച്ചൻ റോമിൽ നിന്നും ചെത്തിപ്പഴയിലെത്തി. അവിടെ വിശ്രമജീവിതം നയിച്ചിരുന്നതിന്റെ അവസാനത്തിൽ ദേഹമെല്ലാം പൊട്ടി വേദനകൊണ്ടു വീങ്ങിപ്പൊട്ടിയപ്പോഴും അദ്ദേഹം യാതൊരു അസംതൃപ്തിയും കാട്ടിയില്ല; പറ്റുപിറുത്തില്ല, വ്യാകുലം എഴുന്നള്ളിച്ചില്ല. വേദനയുണ്ടെന്ന് വ്യക്തമായി അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ ലേഖകൻ പലപ്പോഴും ചോദിച്ചിട്ടുണ്ടു്, “വേദനയുണ്ടോ”? “ഇല്ല” എന്നാണ് സാധാരണ ഉത്തരം. ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ വളരെ ഹൃദയ അടുപ്പവും സ്നേഹവുമുണ്ടായിരുന്നു. ഹൃദയം തുറന്നു സംസാരിക്കുമായിരുന്നു; യാതൊരു മറയുമില്ലാതെ. വേ

ദനയുടെ ഇടനാഴിയിൽ കിടന്നു വീർപ്പമുട്ടിയ അവസരങ്ങളിൽ വേദനയുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ എന്നോടു മാത്രം ചുരുക്കം ചില അവസരങ്ങളിൽ “അല്പം ഉണ്ടു്” എന്ന ശാന്തമായ മറുപടി നല്കും. സഹനം ആനന്ദമല്ല, എങ്കിലും അദ്ദേഹം അതു് ആനന്ദമാക്കിയിരുന്നു.

നിഷ്കളങ്കനും നിർമ്മലനും വിനയാന്വിതനുമായ ആ മഹായോഗി തന്നോടുത്തു പെരുമാറുന്ന എല്ലാവരോടും സ്നേഹപായ്പ്പോടുകൂടി മാത്രമേ പെരുമാറാറുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അപസരത്തിലും അനവസരത്തിലും തന്റെ സഹായം തേടിയെത്തിയിരുന്നവരെ കലവറ കൂടാതെ അദ്ദേഹം തന്റെ വിജ്ഞാന ഭണ്ഡാഗാരത്തിൽ നിന്നും സഹായിച്ചിരുന്നു രോഗിയായിരുന്ന അപസരത്തിൽപോലും അദ്ദേഹം ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒരു നീരസം പ്രകടിപ്പിച്ചതായി കണ്ടിട്ടില്ല. തന്നെ ദീർഘനാൾ ശുശ്രൂഷിച്ചിരുന്ന മാതൃവിനും, അപ്പച്ചനും ജോലി വാങ്ങിക്കൊടുത്തു് അവരുടെ ഭാവിജീവിതം ഉറപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം വളരെയധികം സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരുന്നു സ്വന്തം പിതാപിൻമക്കൾ പോലും ചെയ്യാത്ത ശുശ്രൂഷകളാണു് അവർ അദ്ദേഹത്തിനു ചെയ്തുകൊടുത്തതു്. ജസ്റ്റിനും അപ്പച്ചൻകുട്ടിയും അങ്ങനെയെന്നു. ഇവരോടൊന്നും അദ്ദേഹം നന്ദിയുള്ളവനായിരുന്നു. തനിയ്ക്കു് ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ സഹായം ചെയ്തിട്ടുള്ള എല്ലാവർക്കും അദ്ദേഹം പ്രത്യുപകാരമോ പാരിതോഷികമോ കൊടുപ്പിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം സ്നേഹിച്ചിരുന്നവരെ എന്നും കാണുവാനും അവരുടെ സുഖപിവരം അറിയാനും വളരെ ജാഗ്രത പുലർത്തിയിരുന്നു. ഒരു ദിവസമെങ്കിലും ഈ ലേഖകനെ കണ്ടില്ലെങ്കിൽ “അച്ചൻ പോയിട്ടു വന്നില്ലേ?” “അച്ചനെ ഇന്നു കണ്ടില്ലല്ലോ” എന്നു പരിചാരകരോടു് തിരക്കുക ഒരു നിത്യസംഭവമായിരുന്നു. പലപ്പോഴും ഈ സ്നേഹാനുഭവം ഈയുള്ളവനെ വികാരവിവശനാക്കാറുണ്ടായിരുന്നു.

തിരുസഭാ സ്നേഹം

മാതാവായ സഭയോടും പ്രത്യേകിച്ചു കേരള സുറിയാനി സഭയോടും സാമൂഹിക സഭയുടെ അനിഷേധ്യ നേതാവായ പി. പിതാവിനോടും അദ്ദേഹത്തിനു ശിശുസഹജമായ സ്നേഹവാത്സല്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. സഭയേയോ, സഭാതലവനെയോ വിമർശിക്കുന്നതു് അദ്ദേഹത്തിനു സഹിക്കില്ല. സ്വതഃ വാചാലനല്ലാത്ത, നിത്യപ്രശാന്തനായ, അദ്ദേഹം വാചാലനാകുന്നതും, രോഷം കൊള്ളുന്നതും, സഭയേയോ, സഭാതലവനെയോ വല്ലപരും കാരം പറയുകയോ താഴ്ത്തി സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമാണ്. ഇത്തരക്കാരുടെ കാര്യം പറയുമ്പോൾ 'റോമ്മാ പറഞ്ഞാൽ ഇവർ കേൾക്കുമോ? മാർപ്പാപ്പാ പറഞ്ഞാൽ ഇവർ അനുസരിക്കുമോ? ഇവർ വല്ലതും പറിച്ചിട്ടുണ്ടോ?' എന്നിങ്ങനെ ധാർമ്മിക രോഷത്തോടുകൂടി ചോദിക്കുമായിരുന്നു. അപ്പോൾ ആ മുഖം രക്തചർണ്ണമാകും! കണ്ണുകൾ തിളങ്ങും! ഈ ഒരു കാര്യത്തിലൊഴിച്ചു അദ്ദേഹം ആരെയും കാരാപ്പടുത്തുകയോ തരംതാഴ്ത്തി സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല കേരള സുറിയാനി സഭയേ കൽദായയെക്കാൾ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചുവെന്ന ആരോപണവുമായി ചിലർ രംഗത്തു വന്നിരുന്നു ഇതു് വെറും തൊറിയാരണ മാത്രമായിരുന്നു. ഇതിന്റെ പേരിൽ അദ്ദേഹത്തെ എതിർത്തവരു പുലഭ്യം പറഞ്ഞുവരും ഇന്നുമുണ്ടു്. അതുപോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഠനങ്ങളിൽ പാഷണ്ഡതയുടെ തലനാരിഴ കീറിനോക്കാൻ ശ്രമിച്ചവരുണ്ടു്. ഇവർക്കിടയിൽ ഒരു വാക്കുപോലും ആ യോഗീന്ദ്രൻ ഉറയാടിയിട്ടില്ല. എപ്പോഴും മൗനമായി ഉള്ളിലൊതുക്കുക മാത്രം ചെയ്തു പോന്നു. അവരോടദ്ദേഹത്തിനു് യാതൊരു വിരോധവുമില്ല. അതിൽ ചില യാളുകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഠിനാദ്ധ്വാന ഫലമായി ഇന്നു് അവർ നല്ലൂന്ന 'അത്യന്ത' സ്ഥലത്തു് എത്തിയവരുമാണ്. എങ്കിൽപോലും അദ്ദേഹത്തിനു് അവരോടു വിപ്രതിപത്തി തോന്നിയിട്ടില്ല എന്നതാണ് സത്യം.

നല്ല ഓട്ടം പൂർത്തിയാക്കി

രോഗശയ്യയിൽ അസാമാന്യ സഹിഷ്ണുതയും സഹനവും, നിസംഗതയും വീരോചിത സന്യാസതൈര്യവും കാട്ടിക്കൊണ്ടു് വളർച്ചയെത്തിയ, ആഴവും പരപ്പും അപാരതയിലേക്കു് അതിലംഘിച്ചു നില്ക്കുന്ന, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാലീന ഭക്തജീവിതം ലളിതസുന്ദരമാണു്. കഴുത്തിൽ ഇപ്പോഴും എപ്പോഴും ധരിക്കുന്ന കമ്മെല ഉത്തരീയം ആ മാതൃകേതന്റെ ഏക അലങ്കാരമാണു്. പത്തരസ്യ ചിന്ത മുത്തീഭവിച്ചിരിക്കുന്ന ആ മഹാത്മാവു് കിഴക്കൻ രീതിയിൽ ഓരോ യാത്രയിലും അപ്പപ്പോഴത്തെ യാമപ്രാർത്ഥനകൾ സുറിയാനി ഭാഷയിൽ തന്നെ പൊല്ലിയിരുന്നു. സാധിക്കുന്നിടത്തോളം കൃത്യമായി അതു നിർവ്വഹിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം കാട്ടിയിരുന്ന താല്പര്യം തീർത്തും അനുകരണാർഹമത്രേ രോഗശയ്യയിൽ പോലും ഇതിനു് കോട്ടം വരുത്തിയിരുന്നില്ല. നാക്കു കഴഞ്ഞു് വിവശനായി ശയ്യാവലംബി യായി തീർത്തു പരസഹായം കൂടാതെ ഇരിക്കാൻപോലും നിവൃത്തിയില്ലാതായിത്തീർന്നതുവരെ ഈ കേതാഭ്യാസം അദ്ദേഹം നിർവ്വഹിച്ചുപോന്നു. താനോടിയ നല്ല ഓട്ടം പൂർത്തിയാക്കിയ അദ്ദേഹം ഓട്ടക്കളത്തിൽ ശക്തിയറ്റു വീണു് ചെത്തിപ്പഴ മിഷൻ ഹോസ്പിറ്ററിൽ നിത്യകവാടം തുറക്കപ്പെടുന്നതും കാത്തു് അക്ഷോഭ്യനായി, ഭയരഹിതനായി, സംതൃപ്തനായി സന്തോഷ ചിന്തനായി കഴിയുകയായിരുന്നു.

നാഴികക്കല്ലുകൾ

- 1899 — ജനനം.
- 1918 — സന്യാസസഭാപ്രവേശനം.
- 1919 — ആദ്യവ്രതാനുഷ്ഠാനം.
- 1927 — പൗരോഹിത്യം.
- 1928 — ആദ്യറോമായാത്ര.
- 1930 — സെമിനാരി പ്രൊഫസർ.
- 1934 — പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ കാനോൻനിയമക്രോഡീകരണത്തിനായുള്ള പൊന്തിഫിക്കൽ കമ്മീഷനംഗം.
- 1939 — തിരു. സർവ്വകലാശാല സുറിയാനി പരീക്ഷകൻ.
- 1943 — ഓഫീസർ ജനറൽ.
- 1952 — പൗരസ്ത്യ തിരുസംഘത്തിന്റെ ആലോചനക്കാരൻ.
- 1953 — കർദ്ദിനാൾ ടിസറാങ്ങിന്റെ സെക്രട്ടറി.
- 1954 — റോമിലേയ്ക്കു താമസംമാററി. സീറോ-മലബാർ കർബ്ബാന പുനരുത്ഥാനത്തിനുള്ള പൊന്തിഫിക്കൽ കമ്മീഷനംഗം.
- 1956 — ബഥനിമാങ്ങളുടെ വിസിറർ.
- 1958 — മലബാർ കോളേജിന്റെ റെക്ടർ.
- 1960 — രണ്ടാം വത്തിക്കാൻകൗൺസിലിന്റെ അജണ്ട ക്രോഡീകരിക്കുന്നതിനുള്ള പൊന്തിഫിക്കൽ കമ്മീഷന്റെ ഉപദേശകൻ.
- 1963 — രണ്ടാം വത്തിക്കാൻകൗൺസിൽ പേപ്പൽ എക്സ്പേട്ട്
— പൗരസ്ത്യസഭകൾക്കായുള്ള സുനഹദോസ് കമ്മീഷന്റെ കൺസൾട്ടർ.
- 1969 — വ്രതാനുഷ്ഠാന സുവണ്ണജൂബിലി, സച്ചിതി.
- 1977 — പൗരോഹിത്യ സുവണ്ണജൂബിലി.
- 1980 — റോമിൽനിന്നും തിരിച്ചെത്തി ചെത്തിപ്പഴയിൽ താമസമാക്കി.

ഘോഷിത ചുണ്ടൻ കൃതികൾ

A. Books.

1. അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസ്, മാനാനം. 1928 (1930).
2. പൗരസ്ത്യസഭകൾ, മാനാനം. 1930,
3. എഫേസ്യസ് സുന്നഹദോസും റോമാമാർപ്പാപ്പായും, മാനാനം. 1931.
4. The Syrian Carmelite Congregation, Trichinapoly, 1932.
5. എഫേസ്യസ് സുന്നഹദോസ്, എറണാകുളം, 1932.
6. Ritus et Libri Liturgici Syro-Malabarenses, Thevara, 1933.
7. മാർപ്പാപ്പായുടെ പരമാധികാരവും അപ്രമാദിത്വവും, മാനാനം, 1933.
8. തിരുസ്സഭയും മാർപ്പാപ്പായും, തിരുവല്ല, 1934 (1935)
9. തത്വപ്രകാശിക, ചങ്ങനാശ്ശേരി, 1935.
10. De fontibus Juris Canonici Syro-Malankarensium, Vatican. 1937.
11. The Syrian Church of Malabar, Its Catholic Communion, Changanacherry, 1938.
12. Fontes Juris Canonici Syro-Malankarensium, Vatican, 1940.
13. കൂനൻകരിശിന്ത മുൻപ്, തിരുവല്ല, 1940.
14. Has Antioch Universal Primacy, Thiruvalla, 1946.
15. നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ ഭാഗ്യമുള്ളവ, തിരുവല്ല, 1946.
16. St. Thomas and the Church of Palayur, Choondal, 1951.
17. നമ്മുടെ റീത്തു, മാനാനം, 1951 (1944).
18. Die Thomas- Christen, Wurzburg, 1966.

19. St. Thomas Christians, London, Bombay, 1970.
20. The Travalogue of Paremmakel Thomma Kathanar (Translation), Rome, 1971.
21. The Hierarchy of Syro-Malabar Church, Alleppey, 1976.
22. Ritus et Libri Liturgici Syro-Malabarici, Thevara, 1933
23. The Thomas Christians and Their Syriac Treasures, Alleppey, 1974.
24. The Individuality of Malabar Church, Palai, 1972.
25. The Syrian Church of Malabar, Rome.
26. മാതാവിന്റെ പിറവി, സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിനാരംഭം ഉള്ള പ്രാർത്ഥനാശുശ്രൂഷ, ചങ്ങനാശ്ശേരി, 1982.
27. Reflections on Liturgy. Kottayam, 1983.
28. The Rise and Decline of the Indian Church of St. Thomas Christians, Kottayam, 1979.
29. The Malabar Christians, Alleppey,
30. Four Essays on pre 17th c. Church of the Thomas Christians of India (Malabar) Changanacherry, 1977.
31. Mariology of the Church of East. Rome 1980.

B. Articles, Foreign Languages

1. "St. Thomas in S. India", Ninth All-India Oriental Conference, pp. 19 ff. Tvm. 1937.
2. "Un die Einheit der kirche In Indien, Zum Uebertritt des Jakobitische Bishofs Mar Severios", Katholische Missionnem, 66 (1938), pp. 94-98.
3. "The Social and the Socio-Ecclesiastical Customs of the Syrian Christians of India", Eastern Churches Quarterly, 7 (1947) pp. 222-36.

4. "The Catholic Syrians of Malabar and the Motu Proprio 'Crebrae Allatae'", *The Clergy Monthly* 13 (1949) pp. 365-80.
5. "The Efforts for reunion in Malankara, S, India", *'Unitas'*, Rome (1953) pp. 7-15.
6. "The S. Indian Apostolate of St. Thomas" *Orientalia Christiana Periodica* 18 (1952), pp. 229-45.
7. *Statistica Christianorum S. Thomae*, *Orientalia Christiana Periodica* 3 (1937), pp. 292-95.
8. "Oriental Marriage Legislation", *Clergy Monthly*, 14 (1950) pp. 1927-43.
9. "Regarding Orientals", *Clergy Monthly* 16 (1952) pp. 36.
10. "Divided Christendom", *Clergy Monthly* 16 (1952) pp. 390 - 403.
11. "The Dhariyaikal Christians of Thiruvancode". The I.H.I. Silver Jubilee Commemoration, 1953 pp. 317-19.
12. "Die St. Thomas Christen order die Syriscen Christen Von Malabar", *Ostkircheiche Studien*, 4 (1955) pp. 261-88.
13. "Les Syriens du Malabar", *L'Orient Syrien* 1 (1956) pp. 375 - 424.
14. "Les Dioces Syro-Malabars", *L'Orient Syrien* 1 (1956) pp. 212-220.
15. "The Syro-Malabarians, their life and their Activities", *Nouvelle Revue de Science Missionnaire*, 12 (1956) pp. 241-56.
16. "Portuguese Religious Conquests in Malabar under the Diocese of Cochin during the 16th c, the reports for 1957", *Ibid* 13 (1957), pp. 287-306.
17. "One Rite for India?" *ECR* (2/2) (1956) pp. 175-179.
18. "The Thomas Christians and Adaptations," *ECR* 3/2 (1970) pp. 171-177.

19. "Die Christologie Babais des Grossen und der nicht Katholischen Ostsyrer order (Nestorianer)", *ut omnes unum* 36 (1973) pp. 180-87.
20. "The present Syro-Malabar Liturgy, Menozian or Rozian?", *Orientalia Christiana Periodica*, 23 (1957) pp. 313-331
21. "Restoration of the Syro-Malabar Qurbana with its accessories", Rome, 1960.
22. "The Malabarians", *La Sacra Congragatione Per le Chiese Orientali nel Cinquantessimo delea Fondazione 1917-1967*, (1967) pp. 301-306.
23. "The Malankarians", *Ibid.* pp. 309-315.
24. "St. Thomas in S. Indian Tradition", *St. Thomas the Apostle* pp. 1-14.
25. "St. Thomas in Syrian Writings and Liturgies", *Ibid.* pp. 68-80.
26. "Hindu in Culture, Christian in Religion, Oriental in Worship", *Ostkirchliche Studien*, 8 (1959) pp. 82-104.
27. "Die Thomas Christen", *Lexicon fuer Theologic und Kirche*.
28. "Malabar Rite", *The New Catholic Encyclopedia*.
29. "Synod of Diamper", *The New Encyclopedia*.
30. "Hierarchia Ecclesia Syro-Malabarenis", Rome 1974.
31. "Lo Lcisma Dei Giacobiti Nel Malabar", 1653-1663/5.
32. "The Syro-Malankarites - The Silver Jubilee of their Reunion", *Unitas*, (spring 1955) pp. 18-22.
33. "De Fontibus Juris Ecclesiastici Syro-Malankarentium Commentarius Historico-Canonicus, in *Codificatione Cannonica Orientale*", *Fonti. Serie 11, Fasc 8, Rome 1937*.

C. Articles, Malayalam

1. "മൈലാപ്പൂർ", ദീപിക വിശേഷാൽപ്രതി മാർ തോമ്മാ ശതാബ്ദി സ്മാരകം (1952) pp. 115-16.
2. "കേരള നസ്രാണികളും ദേശസഞ്ചാരികളും", Ibid. pp. 163-64-66.
3. "കേരളസഭയും ഇതരസഭകളും" Ibid. pp. 169-72.
4. "ഉദയമ്പേരൂർ സൂനഹദോസ്", Ibid. 187-89.
5. "കാലാടുകൾ", ദീപിക വിശേഷാൽപ്രതി സെന്റുസേവ്യർ സ്മാരകം (1952) pp. 9-10.
6. "ഇന്നത്തെ ബേഡ്യഹം", കമ്മെലകസുമം (1930) pp. 10-11
7. "അകത്തോലിക്കാവാദങ്ങളും കത്തോലിക്കാ പ്രത്യുത്തരം" Ibid. 28 (pp. 206-7, 236-7, 67-8, 78-80); 29 (17-19, 41-42, 67, 88-90, 115-116, 138-40, 233-34, 253-54, 277-78); 30 (43-44, 87-88, 138-39, 162-63, 185-86).
8. "പരിശുദ്ധ ത്രിത്വം", Ibid. 35 (1937) pp. 139-43.
9. "ശ്രീഹന്മാരിൽ നിക്ഷിപ്തമായ അധികാരം", Ibid. 35 (1937) pp. 178-82, 239-42.
10. 'വി. ഫ്രാൻസിസ്കോസിന്റെ മൂന്നാംസഭ', Ibid. 40 (1942) pp. 45-47, 76-79.
11. "മരിയൻഭക്തിയും കേരള സുറിയാനി കർമ്മലീത്തരും", Ibid. 49 (1951) pp. 327-29, 361-66, 50 (1952) pp. 6-9.
12. "സ്വകാര്യസ്വത്തു" 50 (1952) pp. 181-82.
13. "ചെങ്കടലിലെ സ്മരണകൾ", Ibid. 26 (1928) pp. 231-33
14. "ദേവമാതാവു യാക്കോബായ വിശ്വാസവും", Ibid. 26 (1928) pp. 104-5, 132-34, 149-51, 181-84.
15. "ഗുരുപ്പട്ട സ്വർണ്ണജൂബിലി", Ibid. 27 (1929) pp. 272-3.
16. "റഷ്യയിലെ മതപീഡനം അഥവാ ധീരനായ ഒരു മെത്രാൻ", വേദപ്രചാരമധ്യസ്ഥൻ (1930) pp. 227-30.

17. 'ശ്രദ്ധമുള്ള ദുഹായം മലങ്കരയം', Ibid. 2 (1930) pp. 292_96.
18. 'യാക്കോബായക്കാരുടെ പുനരൈക്യം', Ibid. 3 (1930) pp. 114-118.
19. 'ഏകസ്വഭാവവാദം', Ibid. 3 (1931) pp. 131-35.
20. 'ഏകസ്വഭാവവാദത്തിന്റെ ഉത്ഭവം', Ibid. 3 (1931) pp. 169-74.
21. 'നവംബർമാസത്തിലും തോമ്മാശ്രീഹാ', Ibid. 3 (1931) pp. 126_30.
22. 'ലൂഥറിൻ കുമ്പുണ്ടായിരുന്ന വേദപുസ്തകം', Ibid. 5 (1932) pp. 9_13.
23. 'മിശിഹായുടെ രാജത്വം', Ibid. 8 (1935) pp. 105_112.
24. 'നമ്മുടെ റീത്തു', Ibid. 8, 9 (1930) pp. 61_64. Ibid. 13 (1940) pp. 125_128, 162_168, 218_46; 249-56, 329_35, 369_76, 409_14; Ibid. 14 (1941) pp. 9_16, 65-70, 97-104, 129-36, 161-71.
25. 'കർത്താവേ റീത്തു', Ibid. 14 (1942) pp. 303_5.
26. 'വൈദികപഞ്ചാംഗവും തിരുനാളുകളും', Ibid. 14 (1942) pp. 325-30.
27. 'കർത്താവേ റീത്തു', Ibid. 15 (1943) pp. 16-18, 52_53, 73-74, 93-93.
28. 'കടമാളർ ചരിത്രത്തിലൂടെ', St. Mary's Church Kudamaloor Souvenir, 1980 pp. 7-11.

MALANKARA
LIBRARY